

1998

1998. gada 22. janvāris

(Indija.)

Manu ziedīn, lai šī zeme uzgavilē, un lai visa šī tauta, pie kuras tevi esmu sūtījis, apbrīno Manus Darbus un tiek piepildīta ar Manu Žēlsirdību; pār šiem cilvēkiem gulstas Manas svētības ...

Savu eņģeļu un svēto klātbūtnē Es viņiem saku: Es, Jēzus Kristus, Dieva Dēls un Pestītājs, esmu jūsu palīdzība un vairogs; pievērsieties Man un pārdomājiet visus Manus Baušļus; iemācieties būt krietni un nomirstiet sev, Mana atgriešanās ir nenovēršama; nesakiet: „man nav, kur patverties;” Es esmu jūsu patvērums, un Mana Sirds ir jūsu atdusas vieta;

tā kā tu, Indija, esi tik dārga Manās Acīs, Es esmu sūtījis pie tevis Savas sēklas¹ un vēlos, lai tu tās iesētu savā zemē, lai tur, ja vien tu no visas sirds būsi strādājusi, lai sagatavotu augsni, varētu tikt ievākta bagātīga un pārpilna raža; un tava zeme atbildēs sēklai, un ikviens iepazīs Manu Mīlestību un atsauksies Manam Aicinājumam; neraujies atpakaļ, bet nāc pie Manis ar lūgšanām; Man ir vajadzīgas dedzīgas, no sirds nākošas lūgšanas par pasaules atgriešanos; ar tām tu vari iepriecināt Mani;

šodien tu esi dzirdējusi Manu Balsi² un Es tev saku: nešaubies; nenocietiniet savas sirdis, jo patlaban pār jums tiek izlieta Mana Žēlastība;

esiet vienoti Manā Vārdā;

(Vēlāk, 3:45 no rīta, Jēzus mani aicināja.)

pasaki viņiem: Es vēlos mīlestību, samierināšanos un piedošanas garu; jā, Es vēlos, lai tie pierāda savu mīlestību uz Mani;

ic; Es esmu ar tevi ...

1998. gada 26. janvāris

(Indija.)

Es Esmu; Mana Vassula, pieraksti Manus Vārdus šai tautai:

Es tev dodu Savu Mieru ... lai šis Miers, kuru Es tev atstāju, paliek ar tevi un pārņem tevi; nebaudies un nesaki: „Kungs, kas man būtu jādara?” Indija, ak, Indija, uzdāvēni Man savu sirdi un lūdz patiesi un no visas sirds savu Pestītāju; tavas lūgšanas svētdarīs gan tavu, gan citu dvēseles; lūdzies bez mitēšanās un liec Ļaunajam bēgt ... esi savienota ar Mani un iesakņojies Manī, tad neviens un nekas šajā pasaulē nenostāsies starp Mani un tevi; Mana godības pilnā Atgriešanās ir nenovēršama;

Es esmu atnācis līdz tevīm, nēsdams Savu Sirdi Plaukstā, paņem to, Indija, un ieliec Manu Sirdi tavējā; Es esmu nācis ar Savu Vēsti; Es aicinu tavu tautu pievērst sirdis Dievam un dzīvot svētu dzīvi; Es esmu Dievs un Kungs; izplati Manu Mīlestības Dziesmu un iestādi Vīna dārzus ikvienā vietā, kurp tu dodies; kop savu zemi un nešaubies; nebīsties, ja šad un tad tev nākas piedzīvot vētras;

Es Esmu ar tevi ... Mana Vissvētākā Sirds ir tavs patvērums, tādēļ nāc un veltī sevi un savas ģimenes Man un savas Mātes Bezvainīgajai Sirdij; Es, Jēzus, esmu nolēmis palikt tavā zemē un to svētdarīt, tādēļ Es lūdzu, lai jūs visi veltītu savu valsti Mūsu Abu Sirdīm; esiet uzticami Man un esiet vienoti Manā Vārdā;

ak, bērniņi, Es jūs visus svētīju;

1998. gada 25. februāris

Jahve, liec manai mīlestībai tik ļoti savīties ar Tavējo, lai Tu varētu teikt: „laipni lūdzu Manā Namā!”

¹ „Patiesas dzīves Dievā” vēstījums.

² Caur „Patiesas dzīves Dievā” vēstījumiem.

Es pieprasu, lai mīlestība būtu saistīta arī ar Tavu Dievišķo Gribu, es saku, ka nepietiek tikai saprast Tavus Vārdus, mans Kungs, ir arī jārikojas saskaņā ar tiem.

Mana Vassula, nāves ēna, kas rēgojas pār tavu paaudzi un spēj to ieģrūst visdziļākajā bezdibienī, patlaban pārklāj lielu daļu no šīs paaudzes; bēdas tiem, kuri ir ļoti ērti iekārtojušies un pašreiz jūtas drošībā – viņi tēlo Dievu un saka: „Jahvem nav nekādas varas pār mums;” pašpaļāvības pilni tie sēž savā tronī un sludina, ka nav neviena tiem līdzīga; vai te ir vēl kas piebilstams? viņos ir zudusi mīlestība ...

Es runāšu un tu pierakstīsi; lūdzies, lai Mani Vārdi skaidri atskan ikviena ausīs; Es tev esmu uzticējies tava laikmeta viscēlāko darbu, šis Dievišķais Darbs ir ielikts tavās rokās; jā, Man tik ļoti labpatika dāvēt to tev, Es ar lielu mīlestību liku to bērna rokās, zinādams, ka šis bērns būs pilnībā atkarīgs no Manis;

¹ Es nevēlos, lai šis būtu tikai tāds īslaicīgs apmeklējums no Mana Troņa ... dāvā Man savu laiku, un Es pieņemšu tavu upuri kā tāds, kurš saņem dāvanā gardēniju virteni ... *Ak, mans Kungs! Tavu debešķīgo Klātbūtni pavada vissmalkākās smaržas, tādēļ parādi man, Kungs, Savu Skaisto Vaigu un pārklāj mani ar Savu mirdzošo Gaismu. Ļauj man sadzirdēt Tavu Balsi – tā līdzinās visjaukākajai melodijai, tā ir saldāka par tūkstošiem medus šūnu kopā.*

tad nāc un ieelpo mirru smaržu, kas plūst no Manas Mutes ...² kādu karogu tu redzi paceltu virs savas galvas?

Man virs galvas ir pacelts Mīlestības karogs.

jā, mīlestība; mīlestība ir pāri visam; mīlēt nozīmē pildīt Manu Gribu, mīlestība ir atslēga uz Manu Debesu Valstību;

ja sakāt, ka dzīvojat Manī, bet jūsos nav mīlestības, tad nevarat uzskatīt, ka esat Manī; patiesa dzīve Manī nozīmē dzīvot tā, kā Kristus ir dzīvojis; jūs esat dzirdējuši, ka ne jau tie, kas izkļūdz Manu Vārdu, ieies Manā Valstībā, bet tikai tie, kuri, mīlestības pabaroti,³ vēl šeit virs zemes dara Manu Gribu;

pasaki Man – kam der augļu koks, kurš nekad nenes augļus? vai arī arfa, kurai nav stīgu? citiem vārdiem sakot – kāds Man ir labums no jūsu slavinošajiem vārdiem, ja tie ir izteikti bez mīlestības, vai no jūsu upuriem, kuri tiek pienesti bez mīlestības? jūsu mērķim vajag būt mīlestībai, jo pēc mīlestības jūs beigās tiksiet tiesāti, un ne pēc jūsu daiļrunības vai zināšanām, ne arī pēc jūsu upuriem vai dāvanām, kuras Es pats Savā labvēlībā esmu jums piešķīris – jūs tiksiet tiesāti pēc savas mīlestības mēra; šīs Gara dāvanas, ar kurām Es jūs apveltīju, bija paredzētas Manas Baznīcas labumam; Es vēlos, ka jūsu darbu un harismu pamati tiktu celti uz mīlestības – tā lai jūs neatslābtu, darot labu; jā, jo labs cilvēks iemanto Manu labvēlību;

Mana Pilsēta⁴ tiks uzcelta uz Svētā Gara svētības pamatiem ... un norims vētra ... tad ikviena radība virs zemes dzīvos patiesu dzīvi Manī, un viņu mīlestība būt tik ļoti savijusies ar Manu Gribu, ka viņu dvēsele kļūs par Gudrības troni; jā, par tādiem Raksti saka: „taisnīgā dvēsele ir Gudrības tronis”, jo sirdij, kura Mani mīl, nepietrūkst dārgumu; dūjiņ, kad Mans Gars runāja caur tavu muti, sacīdams: „nepietiek vien saprast Tavus Vārdus, bet ir jārikojas saskaņā ar tiem”, tas ir teikts, lai tu saprastu, ka, ja tev neizdotos savā mīlestībā saskarties ar Manu Dievišķo Gribu, tas varētu kļūt par tava lielā Kritiena iemeslu;

kamēr tu esi pieķērusies šai pārejošajai pasaulei, tu nekad nesapratīsi, ka tavai miesai ir jābūt Mana Svētā Gara sagūstītai, lai tavas domas spētu pārvērsties cēlās, paaugstinātās domās; tad šajā dievišķajā domu cēlumā un dievišķās žēlastības

¹ Sekoja pauze. Es domāju, ka Dievs ir pabeidzis Savu vēstījumu un es varēju iet, tomēr Viņš turpināja.

² Dievs aplūsa un pēc tam mainīja Balss intonāciju.

³ Ar mīlestību šeit tiek saprasts arī Dieva Vārds un paklausība šim Vārdam.

⁴ Es sapratu, ka Jahve vēlas pateikt: „Mana Valstība zemes virsū”.

stāvoklī, uzņēmusi sevī Manas Dievišķības spēku, tevī tiks piepildīts Mans Darbs un īstenosies Mana Griba;

un, kā jau reiz esmu jums visiem teicis, Es saku vēlreiz: nāks laiks, un tā stunda ir jau pavisam tuvu, kad, lai arī tu vēl arvien mājosi cilvēku vidū, tavs prāts jau būs Debesīs un godinās Mūsu Vissvētāko Trīsvienību; un, lai arī tava miesa vēl arvien kustēsies starp cilvēkiem, tava dvēsele un prāts, Manas Gribas sagūstīti un Manas Gaismas cildenuma piepildīti, līdzināsies eņģeļa dvēselei un prātam, un tu, pateicoties tavai pilnīgajai vienotībai ar Mani, staigāsi Ēdenē, Paradīzē Manu svēto un eņģeļu vidū ...

ak, kā Mēs priecāsimies, redzot Sevi tevī, tevī būs redzams neredzamā Dieva attēls, tevī Mēs redzēsim Debesis;¹ Mēs piederēsim tev, un tu spēsi dzīvot tā, kā Mēs to no tevis sagaidām, dzīvi, kurā caur pilnīgu gudrību un garīgo izpratni tu sasniegsi vispilnīgākās zināšanas par Manu Dievišķo Gribu; Mani mīļotie bērni, jūs, kas esat radīti, lai mājotu Mūsu Ķēnišķīgajos Pagalmos, jūs dzīvosiet dzīvi, kura visos tās aspektos saskanēs ar Manu Prātu; Es jūs svētdarīšu, un jūs saņemsiet spēku, lai kļūtu pilnībā nodevušies Man; kad par visām šīm lietām² tika pavēstīts Patiesības Vēstījumā,³ reti kurš no jums izprata Manu Vārdu;

šīsdienas pasaule dzird, bet neko nesaprot, redz, bet no tā viņiem nav nekāda labuma; nav sapratuši pat tie, kuri ir šķietami tuvu Manai Sirdij un kuru rokās ir Manas Valstības atslēgas; lai arī viņi ļoti cenšas, un, vēlmē nest Man upurus un pateicību, bez žēlastības mērdē savu miesu, līdzinādamies tiem, kurus esmu vainagojis ar godības kroni,⁴ tomēr, kad Mana Dievišķā Elpa⁵ dveš pār jums saldu smaržu, lai jūs atjaunotu, jā, kad Mans Svētais Gars nonāk no Debesu augstumiem, lai ar Kristības skūpstu aizdedzinātu zemi, šie Mani bērni dara visu, lai apdzēstu Svētā Gara Uguni; šodien, kad Mana Balss ir kļuvusi dzirdama, Tā viņus izbiedē līdz neprātam, un tie nekavējoties dara visu, kas ir to spēkos, lai To aplūsinātu;

Es, nenovērtējamo brīnumu Autors, esmu gatavs atvērt Debesis un ļaut jums iepazīt Sava nodoma noslēpumu: esmu nolēmis izliet pār jums Rakstos doto Apsolījumu – Savu Svēto Garu tādā mērā, kā vēl nekad agrāk, lai tas darbotos Manas radības vidū tā, kā vēl nekad agrāk visā vēsturē, paceldams to līdz pat Debesīm, tuvinādams Debesīm it visu, kas ir virs zemes, cik vien tas iespējams; Vassula, Es, kas izlemju visas lietas un vadu tās saskaņā ar Savu Gribu, nekad nelaužu solījumu, jo esmu zināms kā Tas, Kurš salauž šķelšanās barjeras; tādēļ tev ir jācer uz Mani, jo, kā jau sacīju, Sava Svētā Gara spēkā un žēlastībā esmu gatavs satriekt drumslās šķēršļus, kas jūs šķir vienu no otra, un Sava Goda dēļ jūs savienot vienā Miesā; tad tava paauze, atgriezies pie veselā saprāta, sauks uz Mums:

„pielūdzamā Trīsvienība! paturi mūsu acis Vienas Sirds gūstā, un piepildi mūsu sirdi ar visu, kā tai pietrūkst;

ak, Svētā un Dievišķā Trīsvienība, svaidi mūs ar Savu eļļu, lai Mēs būtu nedalīti vienoti ar Tevi Tavā Gribā; sagatavo mūs Tavas Valstības godpilnajai valdīšanai virs šīs zemes, kurā Tava Griba kļūs par mūsu ikdienas dzīves jēgu, par zīmi uz mūsu pierēm, un Mīlestība būs karogs virs mūsu galvām;”

ak, Mana lilija, tavs Radītājs saka tev šos vārdus, lai tu tos pavēstītu tālāk, visiem Manējiem:

---

¹ Garīgās Debesis.

² Par šajā vēstījumā minēto.

³ Bībele.

⁴ Svētajiem.

⁵ Svētais Gars.

„Jahve, mans Kungs un visžēlsirdīgākais Tēvs, ietērs mūs Savās ķēnišķīgajās Drēbēs, un visa zeme tiks izrotāta ar apslēptajiem dārgumiem, kurus Viņš ar lielu mīļumu ir saglabājis mūsu laikiem;”

Es ietērpšu šo zemi Pavasarī, Savā Pavasarī; kas ir Jahves Pavasaris? mīļotie, Mans Pavasaris būs tad, kad visa Mana radība mirdzēs brīnišķīgā gaismā; Šķīstīšanās kristībā jūs visi tiksiet pārveidoti pēc sava pirmtēla; Šajā šķīstīšanās ikviens tieksies pēc tuvākas mīlestības vienotības ar Mani, un savā dedzībā jūsu sirdis meklēs Patiesību, Ceļu un Dzīvību; un Patiesībā, kurā jūs nobaudīsiet reibinošu garšu, jūsu dvēsele, apveltīta ar Manu Žēlastības Garu, iegūs savu pilnību; nebūs vairs jūsu tumsības tēla, jo Es, jūsu Līgavainis un vislaipnākais no tēviem, atmirdzēšu pār jums;¹ Mīlestība atgriežas, lai atjaunotu Savu Valstību; šis būs Manas Valstības laiks virs zemes, un Mana Griba piepildīsies kā Debesīs, tā arī virs zemes;

tātad pašreiz ir grēku nožēlas un atgriešanās laiks; jūs dzīvojat ļaunā laikmetā, tomēr jūsu dzīvēm ir jānes tam pestīšana; atsakieties no savas gribas un atrodiat labvēlību kopā ar Mani, atzīdami to, kas ir Mana Griba; ak, Vassula, Mana Aicinājuma svētītā, liec Maniem Vārdiem plūst pār zemi Žēlsirdības un Cerības upēs; šajā Gavēņa laikā esi kā lilija – neraizējies par sevi, atļauj par sevi parūpēties savam Dārzniekam; kļūsti pilnīgi nemanāma, esi kā gaistoša viela, lai varētu ieplūst Manī, savā Dievā, un kļūt par vienu garu ar Mani ...

Es, Dievs, sastapšos ar tevi jebkurā dienas laikā, kad tu to gribi; Mana mīlotā, aicini Mani, kad vien tu vēlies; pacel savu prātu pie Manis pateicībā, slavē Mani un daudzini Manu trīskārt Svēto Vārdu par to, ka Es tev esmu devis šo dārgo dāvanu: atvērta durvis pie Manis;

²Manas Pilsētas dārzs, valsts Valstī, ar prieku pasmel no Manis Dzīvību;

jā! un izzūdi Manā Dievišķībā; neļauj nekādai ēnai iezagties tavā garā; tavs Kungs, žēlsirdības pilns, noliecas pie tevis, lai ietērtu tevi Savas Mīlestības rotā; Es arvien vairāk pieaugšu tevī, tādēļ nepadodies savam vājumam un neapbēdini Mani ar šaubām par Manu Labestību; no visas sirds apskauj dievišķās žēlastības dārgo rasu, kura ievēd tavu garu Manā Cildenajā Gaismā; Pats Pavasaris ir tevi aicinājis;

Mans Kungs, daudzi vareni karaļi atdotu visu savu karaļvalsti tikai tādēļ, lai saņemtu kaut lāsi no tām žēlastībām, kuras Tu man no visas Sirds esi devis Savā bezgalīgajā un dievišķajā Mīlestībā.

Es uzdrošināšos teikt vēl vairāk: „Jā! Savas Mīlestības neprāta mirklī Tu man esi dāvājis žēlastību pārpilnību, Tu tās esi izsniedzis neskaitīdams, un kam gan? Grēciniecei...”

tu taču esi Mana izredzētā! pat toreiz³ Es aiz tava cilvēciskā vājuma ieraudzīju to, kas ir aizslēpies aiz grēka garozas – aiz tumsības pārklājiem Es ieraudzīju bērnišķu mīlestību, un Mana Sirds, to ieraugot, tika aizkustināta līdz asarām; ar to pietika, lai savaldzinātu Manu Žēlsirdību; lai arī tu biji grēka varā, tomēr laiku pa laikam no tevis izplūda mīlestības strūkļa; tad Es nolēmu: „Es iznīcināšu visu, kas neesmu Es, un ar Savu liesmu atdzīvināšu to mazumiņu, kas vēl no Manis atlicis”; tad, Savas pestījošās žēlastības pārpilnībā, Es rīkojos saskaņā ar Savu Gribu;

tagad nāc un esi kā degoša lāpa sava laikmeta tumsībā; tuvojies Man biežāk, lai baudītu Manu saldumu, piedzīvo iepriecinājumu, ko dāvā Mans tuvums, bet vienlaikus izturies pret Mani ar godbijību;

¹ Atkl 22, 5.

² Pēkšņi Jahve, Mans Dievs un Iepriecinājums, sāka runāt līdzībās. Viņš apgaismoja manu prātu, ļaudams saprast, ka vārdi „Mans Pilsētas dārzs” nozīmē „Vassula no Manas Svētnīcas” jeb arī „valsts Valstī”.

³ Dievs runā par laiku pirms manas atgriešanās.

(Šo vēstījumu saņēmu ar pārtraukumiem, un Kungs turpināja man to diktēt arī martā – tas bija saistīts ar daudzajiem misijas ceļojumiem.)

1998. gada marts

(Iepriekšējā vēstījuma turpinājums.)

Mana Vassula, kopā ar Savu Dēlu Jēzu Kristu un Svēto Garu, Es Pats personīgi esmu nokāpis no Mūsu debešķīgā Godības Troņa un nācis virs zemes, lai tevi apmeklētu šādā veidā un apzīmogotu tevi ar Mūsu Mīlestības Melodiju;

Mēs tev esam uzticējuši pienākumu nodot tālāk daudzām tautām Mūsu dievišķo Vārdu, un tu esi izdarījusi to, ko Mēs tev lūdzām; Mūsu Vārda dēļ tu esi atstājusi mājas un ģimeni, ērtības un savu zemi, tādēļ, Mana mīļotā, atļauj Man tev atgādināt par šīs atsacīšanās balvu: ar to vien jau pietiek, lai tev tiktu simtkārtīgi atmaksāts, un tu iemantotu Manu Valstību – mūžīgo Dzīvi; tu, meitiņ, kurai Es esmu uzticējies šo neaptveramo dārgumu, neklausies naidīgās diskusijās, kuras tiek noturētas Manā Vārdā; esi līdzīga debesīs lidojošai dūjai, kura paceļas pāri visām kliegām un trakošanai, neļauj ārējām lietām tevi satraukt un izsist no līdzsvara; pievērs savu skatienu Man un atceries, ka Es esmu tavš, bet tu esi Manējā;

neesī neapmierināta, ja tu tagad saņem mazāk iespaidīgas žēlastības nekā pirmo trīs gadu laikā,¹ jo viss, kas tevī notiek, ir darīts, lai pagodinātu Mani; iespējams, ka tev to ir grūti izprast, bet Es to esmu darījis Savā Gudrībā, lai pasargātu tavu pazemību ... Mana rīcība uzreiz deva tev brīvību nākt pie Manis un labprātīgi Man kalpot; Mana rīcība deva tev iespēju tev izvēlēties nākt pie Manis labprātīgi, vērsot savas domas pie Manis un upurējot Man to, ko vari; kad Es noskatos, kā Manis Paša sēkla atdod savu dzīvību kā oblāti par daudziem, paļaudamās vienīgi uz savu Pestītāju, Kurš viņas dvēseli ir izcēlis no nāves ielejas un ievēdis to tuvības pilnās attiecībās ar Savu Sirdi, Es priecājos par Savu sēklu;² ...

tagad pasaki Man – vai cilvēks var piekrāpt Dievu?

Nē, nekad. Pat tas, ja cilvēks visu laiku valkā baltas drēbes,³ tas viņu nepadara ne svētāku, ne tikumīgāku, ne arī patiesāku.

un tomēr daudzi krāpj Manu bērnu sirdis un ar savu viltu viņi cenšas piekrāpt arī Mani;⁴ Es tev saku: kad pienāks Mana Diena, viņi tiks izslēgti no Manas Valstības, uz šī pamata spriedums jau ir pasludināts; Savā žēlastībā Es tevi esmu apveltījis ar dāvanu izšķirt, kas nāk no Patiesās Gaismas, un kas – no tumsības, bet Es tev esmu ļāvis ieraudzīt arī to, ka daudz vairāk ir to, kurus pievelk tumsība, nekā to, ko pievelk Gaisma; Es tev to esmu sacījis, lai tad, kad pienāks laiks nošķirt vienus no otriem, tu atcerētos visu Manis teikto ...⁵

atgādini par Mani saviem draugiem – tavi draugi, Manu dūjiņ, ir arī Manējie;

pastāsti tiem, ko viņu žēlsirdības pilnais Tēvs saka: ja vien viņi paliks Manī un Manā Mīlestībā, viņu prieks būs pilnīgs, un viss, par ko tie savā darbā cīnīsies Manis dēļ,

¹ Tā bija tieša atbilde uz maniem jautājumiem. To pašu caur mani vēlējās uzzināt arī citi. Tas attiecās uz tādām žēlastībām kā nemitīga Viņa Klātbūtnes nojausma caur smaržu un vīzijām.

² Sekoja īss klusuma mirklis.

³ Viltus pravieši, kādu mūsdienās ir ļoti daudz. To ir daudz vairāk nekā Dieva izredzēto. Dievs pieļauj šādu situāciju, lai pārbaudītu cilvēkus.

⁴ Šie vārdi īpaši attiecās uz kādu sievieti, kura bez mēra pārbauda Dievu ar saviem viltus vēstījumiem. Slepus viņa vērpj intrigas un maldina daudzus, liekot noticēt viņas teiktajam. Jūs viņu pazīsiat pēc viņas vēstījuma, kurā ir teikts, ka „Patiesas dzīves Dievā” pēdējais vēstījums ir ticis saņemts 1997. gada augustā. Viņas meli būs viņas pašas slazdi ...

⁵ Šim teikumam sekoja īss klusuma mirklis, pēc kura Kungs vērsās pie tiem, kuri gatavojās piedalīties starptautiskajās „Patiesas dzīves Dievā” rekolekcijās Svētajā zemē. Viņi bija asociācijas organizētāji un atbalstītāji, Dieva Vēsts stiprie pīlāri.

bet sava cilvēciskā vājuma dēļ nespēs pabeigt līdz galam vai arī, ja kas neizdosies, tad Es kā Tēvs, redzēdams viņu ieceru cēlumu, ņemšu vērā viņu labos nodomus būt Man patīkamiem; tad Es, no Savas puses, piepildīšu to, kā tiem pietrūkst, lai daudzi ticētu Manam Darbam un Manai Dievišķajai Mīlestības Melodijai; cilvēki tam ticēs nevis viņu dēļ, bet gan tādēļ, ka šī Darba pilnīgums acīmredzami liecinās, ka to ir paveikusi Mana Dievišķība;

¹un tu, Mana dūjiņa, lūkojies uz savu Līgavaini, Kurš tevi ir piecēlis un ar Savu aicinājumu vadījis tevi Svētajā Garā;² dziedī Man psalmu ar šādiem vārdiem:

„Dzīvā Ūdens Avots, pasargā manu dvēseli bēdu laikā, sargā manu dvēseli, cieši piekļautu pie Tavas Sirds, kur Jahves avoti atspirdzina un ielīksmo ikvienu sirdi, kas ir nākusi, lai gūtu atdusu visdziļākajā Mīlestības centrā;

Ak, uzlūko To, Kurš ietērpa mani Savās ķēnišķīgajās drēbēs,³ lai es visas tautas sapulcinātu vienā Miesā ap Vissvētāko Trīsvienību;

Uzlūko Viņa bezgalīgo Žēlsirdību, Kas priecājas pat par manu nožēlojamo sirdi, apzinoties, ka nav nevienas citas radības, kas mani glābtu;

Lai ir svētīts Jahve mūžīgi; Āmen;”

jā! Es tev esmu uzdāvājis Dzīvi Manā Dievišķībā, likdams sadept tavām nepilnībām; tagad, kad esi nešķirami savienota ar Pašu Dievišķību, Es tevi trīskārt svētīju Savā Vārdā; lai tavi sasniegumi atnes uzplaukumu visai cilvēcei; turpini to, turēdama svētu Manu Vārdu, un dzīvo mierā ar katru cilvēku;

1998. gada 9. aprīlis

(Runāja Dievmāte.)

Mana Vassula, Mana Klātbūtne ir Miers un Prieks, patiesi, jo Es esmu tava Māte vēl pirms tavas zemes mātes;

tāpat kā māte dalās ar saviem bērniem, arī Es dalos ar tevi tavos priekos, ciešanās un visā, ko tev nākas panest; Es ļoti priecājos, ja redzu Savus bērnus dzīvojam patiesībā, kā jau no pašiem iesākumiem viņiem ir pavēlējis Mūžīgais Tēvs;

šodien, Mana Vassula, virs zemes ir daudz maldinātāju, tomēr ir teikts, ka tāpat kā agrāk ir bijuši maldinātāji,⁴ tā arī jūsu dienās būs viltus pravieši; sākumā viņi centīsies tevi uzpirkt paši savu interešu īstenošanai,⁵ bet pēc tam, atklājuši, ka Patiesības Gara Gaisma ir tev atklājusi viņu ļaunos nodomus, nekavējoties vērsīsies pret tevi; ak, Manu bērniņ, Es tevi esmu ievīstījusi Savā Bezvainīgajā Sirdī – šādā veidā Es pasargāju Savus bērnus;

Savā nemainīgajā Mīlestībā, ar kādu Es jūš visus mīlu, Es kā Māte vienmēr būšu tava žēlsirdīgā Aizstāve un Sargātāja; vai neesi dzirdējusi, ka Es kļūstu kā lauvu māti, kas aizstāv savus mazuļus, ja kāds izstiepj savas netīrās rokas, lai tos aizskartu? neviens nespēs tevi šķirt no Manis; tu, Mana Vassula, esi veltīta Man, un tu savu veltīšanos Man esi parakstījusi pati ar savām asinīm;⁶ Dievs to ir apstiprinājis, Viņš tevi ir stiprinājis un atbalstījis, jo Viņa žēlastība un vara ilgst mūžīgi mūžos;

Mans Dēls Jēzus Kristus ir vienmēr tev līdzās, un Viņš tavu plaukstu ir cieši satvēris Savējā, lai tu nekad netiktu no Viņa šķirta; Mans mīļotais Dēls jūtas ļoti aizkustināts,

¹ Kunga skatiens pievērsās man. Tas bija reizē gan draudzīgs, gan tēvišķs.

² Kamēr visa Labuma Kungs sacīja šos vārdus, mana dvēsele tika pacelta augstumos, lai ieraudzītu Viņa Godību un kaut nedaudz nobaudītu to, ko dod Svētlaimes uzlūkošana.

³ Kristus Pats.

⁴ Dievmāte runā par viltus praviešiem.

⁵ Izdomādami dažādus glaimojošus „vēstījumus”, kuri attiecas personiski uz tevi.

⁶ Es iedūru pirkstā un ar asinīm parakstīju savu veltīšanos Dievmātei, apsoties kļūt par Viņas verdzeni.

kad redz tevi un citus, kuri Viņa cildenajā melodijā ar pateicību ir saklausījuši Viņa Žēlsirdības pilno Aicinājumu, upurējam dvēseļu pestīšanai visu, kas jums ir; bet Dievs Tēvs, vislaipnākais no tēviem, kurš tevi ir izraudzījis starp tūkstošiem citu, ir apveltījis tevi ar īpašu žēlastību, dāvādams tev nenovērtējamu dāvanu, mācīdams tevi ar Gudrību, un piepildījis gan tavu, gan pārējo prātus ar visu, kas ir patiess, cildens, labs un šķīsts; Savā neatvairāmajā Mīlestībā uz visu Savu radību, Radītājs ir tevi trīskārt svētījis no Sava Troņa; Savos ķēnišķīgajos Pagalmos Viņš Tevi ir atmodinājis¹ ar nektāru no Savas Mutes; no Sava Majestātiskā Troņa Dievs noliecās pie tevis, lai tevi mierinātu, bet caur tevi – arī miljoniem citu cilvēku, kuri izmisīgi meklēja šo mierinājumu; ak! ko gan Savā Dievišķajā Labestībā Viņš jūsu dēļ nav gatavs darīt! jūsu laikmeta filosofiem to nekad neizdosies saprast, jo tas ir kas tāds, kas nesaskan ar viņu domāšanas veidu;

meitiņ, priecājies pāri mēram, jo tu esi saņēmusi vairāk žēlastību nekā jebkad būtu spējusi nopelnīt; slavē arī Dieva Svēto Garu, kurš liegi un maigi nolaižas pār tevi, lai kļūtu tavs Draugs, lai tevi svaidītu un mācītu tev Ceļu; pagodini Priekšgājēju, kurš tevi ir pārpludinājis ar Savu Mīlestību un ļāvis tev nobaudīt Viņa tuvības pilno saldumu, Kurš tevi ir pacēlis uz Saviem Spārniem, lai kopā ar Viņu tu paceltos Debesīs; tādēļ nebīsties ... kamēr tu esi uzpotēta uz Manas Bezvainīgās Sirds, nebaidies ...

lūdzies, Mana Vassula, par tiem, kuri nepareizi izskaidro Mūsu Dievišķos Vēstījumus, izturies pret viņiem ar žēlsirdību, jo tie nezina, ko dara ... apžēlojies par viņu postu un neļauj savai mēlei viņus nosodīt; atļauj Vienīgajam Tiesnesim pašam spriest tiesu; vai Manis dēļ esi gatava uz to?

Es mēģināšu, Es centīšos atcerēties.

centies ... Mana Vassula, esi mūžam laba un pacietīga; neļauj šāda veida kārdinājumiem tevi pārņemt un izkropļot savu dvēseli; ļauj Visaugstajam priecāties par tevi; tā vietā gandari par viņu grēkiem, un katrreiz, kad tu gandarīsi, Labais Kungs tevi svaidīs ar Savas Dievišķās Mīlestības svaidījumu, Viņa Vaigs spīdēs pār tevi, un Viņš ar Savām Svētībām pārpludinās visu cilvēci; rīkojies tā, kā Dievs to vēlas no tevis;

atbrīvo Mani no sūpēm, kurām ik dienas ir pakļauta Mana Sirds to dēļ, kas noliedz Mana Dēla reālo Klātbūtni Euharistijā; no visas Sirds Jēzus aicina tevi baudīt Viņa Miesu; apzinies, ka Viņš ilgojas pēc tevis no visas Savas Sirds, un katra tava nesavtīga rīcība liek no Viņa Sirds izplūst Žēlsirdības un Labestības straumēm, kas tek uz daudzām nocietinātām sirdīm ...

² *Ak, Ķēnišķīgā Jaunava, Tu esi nešķirami vienota ar Jēzus Sirdi, tādēļ es Tev pienesu visus pasaules grēciniekus – tos, kuri apvaino Tavu Dēlu Vissvētākajā Sakramentā. Es lūdzu, lai Dievs piedotu tiem, kuri Viņam sit, Tavas Nevainības, Svētīguma un Maigās Sirds dēļ, kura ir kļuvusi par Dieva Vissvētāko Tabernākulu. Āmen.*

¹ Dzirdot šos vārdus, pēkšņi manā atmiņā atausa kāda sena vīzija, un es to beidzot sapratu. Tajā es garā biju aiznesta Tēva Namā, kurā bija daudz istabu, bet mums bija uzklāts svētku mielasta galds. Šajā vīzijā es tiku aizvesta uz istabu ar verandu. Visvairāk šajā vīzijā mani uzrunāja apkārt valdošais miers. Kad biju izgājusi no istabas, pēkšņi blakus istabā, kuras durvis bija atstātas pusvīrus, es sadzirdēju bērna šļupstēšanu. Man nebija jāieiet šajā istabā, jo vīzijā ar savas dvēseles acīm es redzēju, kas tajā atradās. Uz koka soliņa sēdēja sieviete un noskatījās bērņā, kurš spēlējās uz grīdas pie viņas kājām. Līdz šim es nekad nebiju sapratusi, kas bija šie divi cilvēki, jo Dievs man neatklāja viņu identitāti. Tikai tagad caur mūsu Vissvētākās Mātes vārdiem atklājās šis noslēpums. Sieviete bija Dievmāte, bet pie viņas kājām sēdošais bērns biju es. Es redzēju pati sevi. Es atrados sava Tēva pagalmos, Kurš mani bija augšāmcēlis ar nektāra palīdzību, un mana Māte mani pieskatīja, kamēr vienīgais, kas bija dzirdams šajā apbrīnojamajā klusumā, bija bērna šļupsti. (1986.gada 22. novembra vīzija.)

² Pēkšņi mana dvēsele, Svētā Gara pilna, iesaucās.

Āmen;

Mana Vassula, paļaujies uz Dievu, jo Viņam pieder spēks un Gudrība ... Viņš zina, kā uzrunāt vainīgos un iztaisnot viņu ceļu ... esi atvērta Kungam un gatava Viņu slavēt un pagodināt; Viņš tev atklās¹ Savus nodomus;

paliec Dieva Mierā; Es tevi svētīju;

1998. gada 19. aprīlis

Kungs?

Es Esmu; Miers lai ir ar tevi;

lai top zināms: mutēs, kas izkļūdz apmelojumus pret tevi, tās apmelo Manas tev dotās dāvanas; ja vien viņi nespers nožēlas soli, šo apmelojumu dēļ grēks smagi gulsies pār viņu galvām;

Es atkārošu to, ko esmu tev jau sacījis; Es uz mūžīgiem laikiem esmu savienojis tavu sirdi ar Savējo, un Mani apsolījumi nav apšaubāmi; Es esmu savienojis tavu sirdi ar Manējo, lai to pasargātu tādā veidā, ka tavu sirdi vairs nav iespējams izraut no Manējās; Mana dūjiņa, tu esi labi iesakņojusies tajā, kas dod dzīvību un brīvību;

Mans dārgais bērns, nomierini savu sirdi un nepievērs uzmanību nežēlīgajiem apmelojumiem, kas tiek izteikti pret tevi; tie, kuri izsaka šīs ķengas, pat nenojauš, ka viņi apmelo Mani, nevis tevi, un cērt dziļas rētas Manā Miesā; tie, kuri savos maldos turpina nežēlīgi nozākāt Manu Darbu, beigās saņems viņiem pienākošos daļu ...

Savā Bezgalīgajā Mīlestībā Es tevī pieaugšu, un, kamēr vien Mana Galva atdusēsies uz tavas sirds, Es tavā ausī turpināšu čukstēt Savas Mīlestības, pestīšanas un atbrīvošanas vārdus;

skolniecīt, atceries – nezaudē drosmi; palūkojies sev apkārt: Mans Dievišķais Darbs jau ir nesis augļus, tādēļ pacel savas acis uz Mani un smaidi, smaidi un dari Mani laimīgu;

(Tagad es sapratu, ka mūsu tuvības pilnajās attiecībās Dievs Kungs izjūt visu to pašu, ko es. Ja esam nelaimīgi, arī Viņš mūsu dēļ jūtas nelaimīgs.)

tagad, kamēr tu pārdomā Manus Vārdus, atļauj Man atpūsties Manās Debesīs;²

1998. gada 21. aprīlis

„Lai nāk pār mums Kunga, mūsu Dieva laipnība!”

(Ps 90. 17)

ak, ienāc Sava Kunga priekā! jā? izsaki to! *(Es biju sagatavojusies sūdzēties.)*

Kungs, kādēļ Tu man liedz Savu sadraudzību?

nāc un pasaki, ko tu gribēji teikt ...

Šķiet, ka Tu priecājies par to, ļaudams nākt pār mani visa veida notikumiem, kuri man neļauj izmantot Tevis doto dāvanu, un līdz ar to – būt Tavā prieka pilnajā Klātbūtnē, kas ir Gaisma.

Es esmu tev devis nevīstošu vainagu un esmu tevi kristījis ar Uguni; Es tev esmu devis garīgo Ēdienu un Dzērienu; kā tas nākas, ka dažkārt tev neizdodas Mani saprast? Es šajā mirklī tev varētu sniegt ļoti tiešu un asu atbildi, tomēr, ņemot vērā vārdus, kurus tu Man veltīji pirms dažām dienām³ un kuri patiešām nāca no tavas sirds dziļumiem, apzinies, ka Es tevi pārbaudu ļoti negribīgi; Es uz Sevis vēl līdz šim

¹ Konferenču tēmas „Patiesas dzīves Dievā” starptautiskajām rekolekcijām.

² Dievs vēlas teikt: „Atļauj Man atpūsties tavā sirdī”.

³ Kamēr es gatavoju dažas runas, kas man bija jānolasa konferencēs „Patiesas dzīves Dievā” asociācijas atbildīgajiem, mani pārņēma Dieva Gars un es uzrakstīju: „Šodien Dievs Tēvs mūs aicina Savas Sirds laulību istabā. Tas ir ikviena cilvēka garīgās dzīves galamērķis. Dievs mūs visus aicina iegrimt Viņa Azotē un Viņā pazaudēt pašiem sevi. (Tagad sekos vārdi, kuri aizkustināja mūsu Kungu.) Personīgi es vēlētos kļūt par Dievā cirkulējošu šķidrumu vai arī iet tik tālu, lai izkustu Viņā tik pilnīgi, ka manis vairs nebūtu.”

brīdim izjūtu tavu mīlestības vārdu smaržu, Es tos saņēmu kā vissaldāko mirru aromātu, un tavu vārdu smaržīgās lāses vēl arvien klāj Manus matus, un Mana Galva smaržo; ar saviem vārdiem tu esi Mani sasaistījusi ...¹ bet es tev saku – šķietamais Manas Klātbūtnes zudums tev ir jāpiedzīvo tādēļ, lai Es nobriedinātu tavus augļus; Es esmu tava Saules Gaisma, bet kokam ir vajadzīgs arī lietus, lai tas izaugtu un tā lapotne kļūtu kuplāka, un tas nestu augļus; kad tava dvēsele kādu laiku nejūt Manus starus, zini, ka tajā brīdī Es tevi atkal atveldzēju; tagad pasaki Man, kā tava dvēsele tagad jūtas?

Patlaban es jūtos Dievišķās Žēlastības samīļota...

tad pārstāj mocīt savu dvēseli un vairs neizsaki Man pārmetumus; tā vietā esi pateicīga par visām žēlastībām, kuras Es esmu ielējis tavā dvēselē; Es tevi gatavoju Svētā Gara dievišķajam apmeklējumam, kurš tev uzticēs Savu Vēstījumu² un ar Savu cēlo Melodiju atstās šai un visām turpmākajām paaudzēm mūžīgu piemiņu;

Mana maigā laulātā draudzene, piederi Jēzum tā, kā Viņš pieder tev; Es esmu tavējais, tāpat kā tu esi Manējā,³ mēs piederam viens otram, mūsu vienotība ir pilnīga, un mēs esam tik ļoti savstarpēji savīti, ka daudzas dvēseles ir redzējušas Mani tevī un tevi Manī;⁴ ļauj Man ar labpatiku uzlūkot Savu attēlu tevī; Es neizsakāmi priecājos par šiem brīžiem, kad tevī varu skatīties Pats uz Sevi; Es tevi patiešām esmu ietērpis Sevī, lai tu Man piederētu, un esmu dāvājis tev Savu Žēlastību, lai Žēlastībā Es piederētu tev; ja vēlies, sauc to par Dieva neprātu, par Tā neprātu, Kurš ir neprātīgi iemīlējies Savā radībā;⁵

vai redzi? tādēļ apmierini savu sirdi un izproti tos brīžus, kad nejūti Manu Klātbūtni;

Ja vien Tu iesākumā (1985) nebūtu man Sevi atklājis, es vēl arvien gulētu kapos starp trūdošām miesām... Ja nebūtu Tavas Žēlastības, tad arī es pati būtu satrūdējusi.

Mana dvēsele ilgojās pēc Tevis visu to laiku, kamēr Tu izmērcēji mani ar Savām ilgstošajām lietussgāzēm...

bet vai tagad, Manu dūjiņ, Es tevi neesmu atbrīvojis no tavām sāpēm? Vassiliki, uzklausī mani: kamēr tu piedzīvoji Manas Klātbūtnes trūkumu, Es arvien biju tavā sirdī ...

esi svētīta un rodi sev mierinājumu Manā Sirdī;

1998. gada 22. aprīlis

(Par šo dievišķo vēstījumu Jēzus pravietoja 1998. gada 21. aprīlī, un to es saņēmu no Svētās Trīsvienības trešās Dievišķās Personas – Svētā Gara. Viņa dievišķā žēlastība mani aicināja to pierakstīt vairākos etapos, un tas tika pabeigts 1998. gada 29. jūlijā.

Runāja Svētais Gars:)

miers lai ir ar tevi;

¹ Šie vārdi ir jāsaprot labā nozīmē.

² Skatīt 1998. gada 22. aprīļa vēstījumu.

³ Jēzus šeit runā par piederības sajūtu.

⁴ Tas atgadījās Madridē. Daudzi dažādu tautu pārstāvji redzēja manā sejā parādāmie Jēzus Vaigu, bet jau otro reizi Jēzus pielāva, ka Viņa Seja līdzinās manējai. Madridē kāds vīrietis skatījās uz plakātu, kurā bija attēlots Jēzus, un jautāja, kādēļ ir ticis izlikts šis plakāts ar blondo sievieti. Pirmo reizi kas tāds atgadījās Grieķijā, Rodas salā. „Patiesas dzīves Dievā” lūgšanu grupa regulāri kopā ar slimnīcas kapelānu apmeklēja slimnīcu ar evaņģelizācijas misiju. Kādu dienu viņi bija nolēmuši izdalīt slimniekiem nelielas svētbildes, uz kurām bija daudzām zināmais Patmas salas klosterī esošais Jēzus attēls, kurš brīnumainā veidā bija izdalījis arī asaras. Kad tas bija izdarīts, priesteris saniknots atgriezās pie evaņģelizētājiem. Viņš bija savācis atpakaļ visus attēlus un dusmīgi vaicāja, kādēļ viņi esot izdalījuši slimniekiem Vassulas attēlu. Meitenes pārsteigtas vaicāja, par kuru attēlu viņš runā, un priesteris parādīja Jēzus svētbildi. Viņas tam sacīja, ka, iespējams, Jēzus viņu izaicina. Priesteris apklusa...

⁵ Šai mirklī mūsu Kungs man atgādināja par citiem Rakstos bieži minētajiem vārdiem: „Dieva greisirdīgā mīlestība”.

tas, ko vēlos tev atklāt Baznīcas labumam un godam, tai Baznīcai, kuru Kristus izpirka ar Savām Paša Asinīm, būs viena no cēlākajām melodijām, kurā tiek apdziedāta Mana Persona;

Man šīs bagātības ir jāatklāj taviem brāļiem un māsām, lai arī viņi varētu pabarot sevi ar šiem neizsmeļamajiem dārgumiem, kas pārpilnībā plūst no augšienes Baznīcas labumam; tagad novērs savas domas no visa pārējā, un pilnībā veltī savu uzmanību Man;¹

lai Es šīs lietas tev varētu atklāt, tev ir jāatļauj Man pilnībā ienākt tavā prātā un dot tev sapratnes cildeno gaismu; Savā cilvēkmīlestībā Es noliekšos, lai uzrunātu ne tikai tevi – pats Brīnums atklās Savas Zināšanas visai cilvēcei;

redzi, pats Līgavainis noliecas pār tevi, lai uzrunātu tevi ar Dzīvības vārdiem, kuri tevi ietērs ķēnišķīgā purpurā; ja tu atvērsi Man savu sirdi, caur žēlastību tu saņemsi no Manis svētdarošas žēlastības, kuras stiprinās tavu dvēseli un vedīs tevi pretim pilnībai;

tiem, kuri lasīs šos Dzīvības Vārdus, bet nav tiem atvērti un neatrodas patiesībā, šie vārdi šķitīs bezjēdzīgi, jo viņi ir pieraduši dzīvot Neauglībā – tie netiks aizskarti;

bet pār tiem, kuri savas sirds vienkāršībā meklē Paradīzi un necenšas Mani pārbaudīt, Es izliešu Savus Starus un Savu Gaismu, un Es viņus apspīdēšu;

tad Es viņos izbūvēšu Sev ceļu un viņus šķīstīšu; kad viņi nāks, drebēdami no atmaksas par savu nešķīstību un grēkiem, kad viņi kliegs skaļāk par jaundzimušajiem, tad tie, Manas Greizsirdīgās Mīlestības uzvarēti, piedzims jaunai dzīvei Manī;

pēc tam, kad Es viņus esmu uzvarējis Svētībā, Es viņos plūdišu kā dzīvību nesoša Upe; Mana dzīvinošā Klātbūtne viņiem nepaies garām nepamanīta; Es nebūšu kā kuģis, kas, šķeldams smagus viļņus, neatstāj aiz sevis nekādas pēdas; Es nebūšu arī kā putns, kurš debesīs neatstāj nekādu zīmi vai pierādījumu par savu lidojumu;

Es nākšu pie viņiem un salaulāšos ar tiem, un ietērs viņus Kristū; Es pārveidošu viņu dvēseli Ēdenes dārzā, jo viņu Gaismas avots būs Dievs; tā būs zīme, kuru Es tiem došu Savā neuzvaramajā Svētumā;

Es palikšu viņos un rūpēšos par viņiem; Es Pats viņus ietērs Līgavas tērpā – vainagošu viņus ar Savu Dievišķību, ar ķēnišķīgo spožuma kroni, ar skaistu diadēmu, kuru viņi saņems no Svētās Trīsvienības Rokām; neviens nav tādas labvēlības cienīgs, bet Es Savā neizsakāmajā Mīlestībā sacīju: „tagad ir pienācis laiks, kad naktij ir jādod vieta gaismai, bet tikumam jānomaina netikums”; Es darbošos viņu dvēselēs tā, lai mērenība, apdomība, taisnīgums un spēks kļūtu par viņu lielākajām bagātībām;

ak, Vassula, Es audzināšu tavu paaudzi un likšu tiem saprast, ka netikumībai nav nekā kopīga ar Mums, Trīsvienīgo Dievu; kas gan var būt vērtīgāks par šo Žēlsirdības Darbu, kuru Es, Dievs, gatavojos viņos paveikt? tad, kad būšu iedvesis šajās dvēselēs Dzīvību, Es no Sava Godības Troņa nosūtīšu viņiem Gudrību un kļūšu par viņu Brīnumu;

tad Es uzlūkošu visu, kas zemes neauglībā visu šo gadu garumā bija ticis pārvērsts pelnos, un tiem, kuri to vēlēšies, Es Savā dievišķajā labvēlībā likšu atdzīvoties un uzplaukt; tev, paaudze Es saku: saņemusi auglību Manas Gaismas siltajos staros, tu tiksī dievišķota Mūsu Trīsvienīgajā Dievišķībā;

šodien, Mana Vassula, ikviens redz tik tālu, cik tas ir spējīgs redzēt, bet pēc tam, kad Es jums visiem būšu izgājis cauri, jūsu redzeslauks vairs nebūs ierobežots jūsu personiskajā spējā redzēt; Manā Gaismā jūs spēsiat visneparastākajā un dievišķā veidā ieraudzīt Dieva noslēpumus;² visa jūsu miesa atmirdzēs spožā Gaismā, Es būšu jūsu

¹ Tas tika teikts par mani.

² Svētais Gars runā par gaidāmo „Gara laikmetu”.

miesas Gaismas avots,¹ kas jūs pildīs ar Mūsu Valstības greznumiem: veselumu, lēnprātību, mīlestību, žēlsirdību, prieku, mieru, pacietību, patiesumu, labestību un laipnību;

jau iesākumā Mēs tevi radījām pēc Mūsu Pašu Dabas attēla; Mēs teicām: „radīsim cilvēci pēc Mūsu Tēla un pēc Mūsu līdzības”... tomēr ļaunā gara skaudība jūs visus ir ievedusi nāvē;

patlaban zeme vaid sāpēs, sodīdama pati sevi, tā nopūšas un raud, pagurusi pati no savas neesamības, smokot no gaisa trūkuma,² tās iekšiene ir sapelējusi un tās dzīles ir satrūdējušas; jā, tu esi mitējusies būt ...

nāc, Mana Vassula, pagaidām pietiks ar šiem vārdiem; esi vienota ar Mani!

(Šai mirklī Svētais Gars pārtrauca Savu dievišķo diktātu un lika man saprast, ka turpinās vēlāk. Vēstījuma turpinājums atrodams 1998. gada 7. jūnija vēstījumā.)

1998. gada 24. aprīlis

„Kad cilvēka tiesības lokās Visaugstākā priekšā, kad cilvēks piedzīvo netaisnību – vai Visaugstākais to neredz?”

(Raudu dziesma 3, 35 – 36)

Vassula, Mani iepriecina tā nelabvēlība no cilvēku puses, ko tev nākas piedzīvot!³

(Vēl vakar, svētā Jura svētkos, es lūdzu Kungu aizbilst par mani un atbrīvot mani no ienaidniekiem!)

ak, nē, nē, nē, nē!⁴ kā lai pieļauju, ka tu savas muļķības dēļ zaudētu ticības vainagu, kuru Es tev esmu sagatavojis, kā arī visu pārējo, ko esmu tev paglabājis Debesīs! šādu īpašu mīlestību Es esmu parādījis visiem Saviem izredzētajiem; vai apņemies vairs nedomāt šādas nepamatotas domas? ...

nāc, neprātīgais bērniņ, paliec vienota ar Mani – Es esmu Galva,⁵ un tu saņemsi spēku visu panest ar prieku; Es nekad neatstāšu tevi novārtā; nes savus krustus ar mīlestību, it īpaši viscēlāko – Vienotības Krustu, kurš izraisa Sātānā vislielāko riebumu, un nebīsties ciest no pretišķības; galu galā tas viss ir Manam Godam!

Ak, Kungs, tu zini par manu lūgumu svētajam Jurim... Kas ar to notiks?

svētais Juris, kurš mira mocekļa nāvē, aizsargās tevi no visa ļauna; viņš ir tev līdzās un tevi sargā; viņš lūgsies, lai tavas domas tiktu pievērstas Debesu lietām;

tad nu, Mans iepriecinājums, atgriezies pie veselā saprāta un neatstum Manas Naglas un Ērkšķu Kroni, kuras Mana Mīlestība lika tev sniegt; Rozes roze,⁶ Es tevi esmu kronējis ar Saviem Dārgumiem;⁷ Es izturos ar iecietību pret daudzām lietām, bet lai Es atteiktos no šiem Dārgumiem? nekad!

nāc! nāc pie Manis un nobaudi salduma straumi, kas plūst no Manas Mutes; tā tevi pārliecinās, ka tu jau kopš Mūžības esi piederējusi Man, bet Es – tev ... šobrīd, mīlotā, Es esmu ceļā, bet tikai uz īsu mirkli, lai ļautu tev turpināt savu labo darbu;⁸

1998. gada 29. maijs

---

¹ Mt 6, 22 – 23.

² Es sapratu, ka gaisa trūkums nozīmē Svētā Gara trūkumu. Zeme cenšas to apslāpēt, neļaujot Viņam brīvi darboties mūsos. Mēs patiešām varam teikt, ka šī paaudze ar visneiedomājāmākajiem līdzekļiem cenšas apslāpēt Svēto Garu.

³ Jēzus bija jāutrs, prieka pilns, un šī Viņa attieksme mani pārsteidza.

⁴ Šie „nē” tika izteikti ļoti ātri, it kā vienā vārdā.

⁵ Baznīcas Galva.

⁶ Es sapratu, ka šie vārdi nozīmē „Sirds sirds”.

⁷ T.i. – Pestīšanas instrumentiem.

⁸ Jēzus runā par mājās veicamajiem pienākumiem.

Neremdināmās sāpēs ir mans gars, un mana dvēsele vaimanā savā rūgtumā, nāc, es Tevi lūdzu, uzlūko mani. Vai tiešām Tu mani esi atstājis?

Manas saknes ir Tevī, un tomēr pie sevis klusībā es saku: „Es droši vien esmu apbēdinājusi Kungu Dievu, un kādus dienu Viņš, protams, mani nocirtīs ...”

Es meklēju gaismu, lai saprastu, bet visapkārt ir vienīgi tumsa. Varbūt es esmu bijusi nevērīga pret Tavu Labestību, varbūt esmu Tevi pievīlusi vai skumdinājusi? Varbūt saule savā krāšņumā vai arī mēness blāzma, kas atspīd debesīs, ir laupījuši Tev manu sirdi, un tāpēc mana roka viņiem ir sūtījusi skūpstu?

Mana mīļotā laulātā draudzene, atļauj Man izliet pār tevi Savu saldo smaržu un atceries vienu: Es, Jēzus Kristus, Dieva Vārds, vienmēr piepildīšu visas tavas vajadzības;¹

tu bieži pakrīti, tomēr Es jau iepriekš paredzēju visus tavus kritienus, Es to paredzēju, vēl pirms pasludināju tev Savu Vēstījumu; tomēr Savā neizmērojamajā Mīlestībā, ar kādu tevi mīlu, esmu tev devis vietu Manī – šajā īpašajā vietā Es varu ievest tavu dvēseli tajā pilnībā, kādu sagaidu no Saviem svētajiem; ak, Vassula, Es esmu pāri plūstoša lēnprātība, Es esmu neierobežotā Mīlestība, un tomēr tu, Mana dūjiņa, vēl arvien Mani gandrīz nemaz nepazīsti; kādēļ tu par Mani domā tumšas domas? viss, kas ir Mans, uz mūžīgiem laikiem pie arī tev,² tādēļ esi labā garastāvoklī un aiztaupi Man šo nevajadzīgo Kausu; tev bez maksas ir ticis dots Dzīvības Vārds, lai tu, savukārt, bez maksas to dotu arī citiem; Manam Darbam, kā redzi, ir noteikts veids, un Es vēlos, lai tu turpinātu darīt visu, ko no Manis esi iemācījusies, un visu, kas tev ir mācīts, lai tu to darītu Manā Vārdā;

nebīsties ne no viena, kad jūs sapulcējaties kopā Manā Vārdā, lai darītu kristīgu šo nekristīgo paaudzi; viss, ko tu dari, tiek darīts Manam godam un slavai; Es esmu Tas, Kurš ceļ; Es esmu cēlājs, un tādēļ bēdas tiem, kuri iztiepj savu roku, lai izjauktu Manis celto celtni! tagad veltī sevi Manām lietām un atceries, ka starp mums nav robežu; Mana mīļotā, Es vienmēr esmu ar tevi;

Es tevi svētīju; ic;

1998. gada 7. jūnijs

(Svētdiena, Vasarsvētki.³)

Svētais Gars turpina vēstījumu, kuru bija aizsācis 1998. gada 22. aprīlī.)

ak ... Mana Vassula ... Es esmu tevi izredzējis un neesmu atstūmis, lai gan arī tevis vairs nebija; tādā pat veidā Es parādīšu Savu neizsakāmo pieķeršanos un Savu dievišķo spēku katram, kurš to vēlēties;⁴ Es jūs neatstumšu – vai redzat, cik saudzīgu Mani dara Mana Mīlestība uz jums? šajās dienās Es nonāku pie jums kopā ar Tēvu un Dēlu – kā trīs Liecinieki; Dievs Tēvs ir Gars,⁵ Kurš sūta Mani, Patiesības Garu,⁶ lai Es paliktu pie jums mūžīgi un ivestu jūs pilnīgajā Patiesībā;

Dieva Vārds, Gaisma un Pestītājs, Kurš ir bijis jau kopš iesākuma un Kurš ir vistuvāk Tēva Sirdij, ir liecinājis un darījis jums zināmu Tēvu; jūs esat tikuši atpirkti ar Viņa paša Asinīm; vai neesat lasījuši, ka Dieva Vārds ir dzīvs un iedarbīgs, un liecina virs zemes, tāpat kā liecinām Tēvs un Es? Svētais, Kurš Savu Baznīcu atpirka Pats Savām

¹ Jēzus runā par manu nolaidību un kritieniem.

² Kungs šos vārdus izrunāja ļoti lēnām un skumjā Balsī, Viņš bija noskumis, ka radība, kurai Viņš Savā dievišķajā labvēlībā ir tik daudz devis, vēl arvien Viņu neizprot.

³ Pēc pareizticīgo Baznīcas kalendāra.

⁴ Šeit Svētais Gars uzrunā visu pasauli.

⁵ Jņ 4, 24. Svētais Pāvils 1 Kor 15, 45 runā arī par Kristu kā par „dzīvinošu Garu”. Termins „Gars” bībeliskā nozīmē neattiecas tik daudz uz Dieva dabu, bet gan apraksta Viņa Dzīvību dāvājošo darbību. Dievs ir Gars, dāvājot Garu.

⁶ Jņ 14, 17.

Asinīm,¹ liecina ar šīm Asinīm, bet Es, Svētais Patiesības Gars, Kurš ievēd jūs pilnīgajā Patiesībā,² liecinu ar Ūdeni;³

tādēļ Mēs esam trīs liecinieki un visi trīs esam vienprātībā, jo Mēs esam Viens vienīgs Dievs,⁴ Kuram piemīt viena Griba, viens Spēks un viena Valdīšana; kādu priekšstatu par Mani tu, radība, esi sev izveidojusi, ja vēl arvien Mani nepazīsti? ... un tomēr Es nekad neesmu mitējis liecināt; Es nekad neesmu slēpies ...⁵

„Ak, neizsakāmā Skaistuma Gaisma, Tavas dievišķās Acis bija maigas un smaidošas. Tu man uzsmaidīji, un es attapos, ka smaidu Tev pretim. Tavā Vaigā, ak, Svētais, bija jaušams eņģelisks valdzinājums.

Tavs Svētais Vaigs, Kas izstaro Mīlestību un Šķīstību, vienmēr ir bijis man ļoti tuvu. Man parādīdamies, Tu mani pārsteidzi brīdī, kad nebiju iegrimusi pārdomās par Tevi.”

Un tomēr Viņa Vaigs bija tik brīnišķīgs, ka es it īpaši ievēroju Viņa Acu skatienu, tas mani atstāja bijības pilnā pielūgsmē.

„Mīlestība, kas slēpās Tavā skatienā, uzlūkoja mani ar neizsakāmu maigumu. Tavas Acis līdzinājās divām mirdzošām zvaigznēm, tās bija kā tirkīzila, caurspīdīga, mierīga jūra. Ko lai es, nabaga tārpiņš, vēl varu piebilst?

Mans Kungs, tam, kurš nepelnīti ir varējis uzlūkot Tavas Acis, tās ir likās kā Liturģiji, Mīlestības okeāns, Paradīze un degošs uguns...”

cik tu esi svētīta – tu, kuras ausis Es esmu atvēris – lai tavi ceļi arvien paliek taisni Mūsu Gudrībā, lai tu spētu piepildīt Mūsu Dievišķo Gribu;

mīļotā, paļaujies uz Mani, jo Es ievēdīšu cik vien iespējams daudzus vienotībā ar Mūsu Vienību un piepildīšu viņus ar Gaismu, lai viņi tiktu piepildīti ar absolūto Mūsu Trīsvienīgās Dievišķības pilnību;

nāc un mācies: grūtībās Es vienmēr esmu ar tevi; Es esmu tavs Mierinātājs, Es mierinu un dziedinu tevi ikvienā izmisuma situācijā; Es esmu Dzīvības Devējs un ar Savu Kristības skūpstu, kuru tev sūtu, Es tevi atjaunoju; Es tevi atjaunoju, lai tavas dabiskās, tik pasaulīgās un cilvēciskās noslieces, kuras ir pretrunā Dievam un ved tevi nāvē, varētu tikt pārveidotas un dievišķotas Manā Dievišķībā un Cēlumā, un kļūtu līdzīgas tām, kas piemīt Maniem eņģeļiem un svētajiem;

Es cenšos jūs visus ievēd Dieva dēlu un meitu dievišķās Mīlestības vienotībā ar Tēvu, Dēlu un Mani, lai jūs kustētos Mūsos, un Mēs – jūsos;

Es spēju pārveidot jūsu ieslodzītos prātus un tos atbrīvot, lai jūsu domas un runas būtu pievērstas vienīgi garīgām lietām; tādēļ nesakiet: „Es esmu Sātana nāves skūpsta kristības nolemts nāvei;” nē! tā nav taisnība, ja vien jūs tūlīt nākat pie Manis; Es esmu pretinde Sātana nāvējošajam skūpstam, Es esmu pretinde pašai Nāvei ... tā ir taisnība, ka bez Manis jūsu miesa ir mirusi, bet ar Mani tā dzīvo, un caur Mani un Manī jūs

¹ Ar Upuri, kurš mums ir dāvājis mūžīgo Dzīvību.

² Jņ 16, 12 – 13: „Vēl daudz kas Man jums ir sakāms, bet jūs to tagad nespējat nest. Bet kad nāks Viņš, Patiesības Gars, Viņš jūs vadīs visā Patiesībā...” Ir kļūdaini domāt, ka Atklāsme ir noslēgta, uzskatot, ka viss jau ir pateikts, un izturēties pret to kā pret sentenču krājumu. Dievs ir dzīvs un darbīgs, un Viņš turpina Sevi atklāt Svētajā Garā, Viņš nekad nav pārtraucis rīkoties šādā veidā. Latīņu valodā, attiecinot uz Kristu vārdu „completare” („piepildīt”), tiek saprasts, ka Kristus ir pilnīga un pabeigta Dieva atklāsme, bet tas nenozīmē, ka Viņš vairs Sevi neatklās cilvēcei. Bībele ir izstāstīta liecība par Jēzu Kristu, bet tā nav Dieva pēdējais vārds.

³ Kristībā.

⁴ Būtības vienotība.

⁵ Šai mirklī es ieraudzīju gaismas pārpludinātu seju, kas bija tīrāka par eņģeļa seju. Tas, Kuram nav nekāda veida, pieņēma noteiktu formu. Redzot Svēto Garu, Kurš Savā nebeidzamajā Mīlestībā uzdāvināja šo dāvanu tik necienīgai radībai kā Man, manu sirdi pārņēma liels prieks. Ik reiz, atceroties šo vīziju, prieks manā sirdī atjaunojās, tas nav izdzisis no manas atmiņas. Viņa Svētā Vaiga redzējums mūžīgi paliks manī.

tiksiet uzskatīti par Dieva bērniem; tādēļ jums ir jāļauj Man valdīt jūsu sirdīs un jāļauj Man jūs pārveidot par Visaugstākā dēliem un meitām;

Raksti saka:¹ „svētīgi sirds šķīstie, jo tie Dievu redzēs;” lai ieraudzītu Dievu un atzītu Viņu par Savu Tēvu, jums žēlastībā ir jāpiedzimst no Manis, Svētā Gara, kā gan citādi jūs varētu ieraudzīt Dievu? vai bērns pirms savas dzimšanas kādreiz ir redzējis savu tēvu? nē! viņš to redzēs tikai, kad būs piedzimis; tāpat arī tas ir ar jūsu garīgo piedzimšanu no Manis; miesa ir miesa, tai ir miesas redzējums, bet tas, kurš ir piedzimis no Gara, tam tiek dots ieraudzīt Dievu, un tas dara šo cilvēku spējīgu uztvert Dievu, atzīt Viņu un ieiet Viņa dziļumos;

tad nāc un paātrinī soli, ej uz priekšu, un Es tevi nesīšu uz Saviem Spārniem, mēs pacelsimies debesīs, un Es tevi ievēdīšu vietā, kur tiek pieņemti Mūsu bērni – Mani svētie, kas saņēmuši Mūsu trīskārt Svēto svaidījumu; vai jūs nezinājāt, ka arī jums ir sagatavota īpaša vieta viņu vidū?

esi pilns pašāvēības un nāc pie Manis, un Es tevi no dumpinieka pārveidošu par taisnīgo, Es svētdarīšu tavu dvēseli, un tad grēkam vairs nebūs nekādas varas pār tevi; grēks tevī līdzinās ļaunam saimniekam, un tu nekādā gadījumā nedrīksti tam atļaut pār sevi valdīt; bet Es, visa Labā Avots, spēju atņemt varu šim ļaunuma darītājam – grēkam, jo Mans Likums ir Labuma un Dzīvības Likums, kurš uzvar visas tavas ļaunās noslieces;

nāc un atrodi Mani sirds vienkāršībā, liec tavai sirdij traukties pie Manis; nenāc pie Manis ar neuzticību sirdī, nedz arī ar izcilām pasaulīgām runām; netuvojies Man augstprātībā, netikumībā vai liekulībā – neviens no tiem, kuri nāk pie Manis šādā veidā, Mani nesatver un neierauga; Mana Klātbūtne nekad netiek liegta dvēselēm, kuras staigā grēku nožēlas un nevainības gaismā; mirdzošas Gaismas apņēmts, Es steigšos pie tām no Savas Godības, un Man sekos eņģeļu pulki, Es dziedināšu un atjaunošu šīs dvēseles, savienojot tās vienā garā ar Mani, lai tās iemantotu Manu Valstību; miesa un asinis nevar iemantot Manu Valstību, jo iznīcīgais nespēj iemantot neiznīcību;

lai jūs saprastu, kas ir Vienīgais, Trīsvienīgais Dievs – kurš ir Viens Savas būtības vienībā – Es dziedināšu jūsu vainas, ieplūstot jūsos kā Upe un veldzējot jūsu sausumu un neauglību; neviens nav cienīgs uzlūkot Dievu, patiesi, ja kāds jūsu vidū būtu pilnīgs, bet tam pietrūktu Manis dotās Gudrības un Gaismas, viņš vēl arvien nebūtu nekas;

Dieva dziļumi ir bagātības, kas nav no šīs pasaules, un tās nav iespējams paturēt bez Manas palīdzības; bez Manis nav iespējams izprast Dieva nodomus un Viņa rīcības veidu; tomēr, ja vien jūs apzināti Mani atzīstat un atļaujat Man ienākt jūsu prātos, Es jūs izveidošu Sev līdzīgus, lai jūs būtu Mums patiesi patīkami; jūsu pilnīgā nodošanās Man ir vienīgais veids, kā Es varu pārveidot jūsu prātu tā, lai jums būtu Kristus prāts – tas jums atklās Mūsu Gribu un palīdzēs atšķirt labo un to, ko Mēs gribam un kas ir vispareizākais, kas jums jādara; tādēļ neļaujiet savai miesai celt iebildumus ...²

lai gan Es šķietu neaizsniedzams un nepieejams, neredzams cilvēka skatienam, Es ļauju Sevi sakatīt ļoti skaidri; Es izsaku Gudrības Vārdus, un kā draugs, kurš uzticas draugam, Es uzticu tev Savus noslēpumus, neslēpjot nevienu no tevis; Es pievērsu tev Savu Vaigu un Es, kam nav Sava veidola, pieņemu veidolu tavā garā;³

ak, Vassula, Es esmu mūžīgās Gaismas atspulgs, un visā Manā radībā kā skaidrā spogulī atspoguļojas Mana Varenība – tajā Es tieku pagodināts; še Es esmu un daru

¹ Mt 5, 8.

² Šeit tiek runāts par cilvēka garu.

³ Šai mirklī man parādījās jau agrāk redzētā vīzija – nedziestošas gaismas pielietais Svētā Gara Vaigs.

Sevi tev zināmu arī šādā veidā,¹ tomēr nezaudēdams Savu transcendenci; Es tevi piepildu ar Savām Zināšanām, kaut arī šī transcendentās gaismas straume, kuru izleju tevī, pārsniedz tavas spējas to uzņemt; jā! neskatoties uz tavu ierobežotību, Es tev dāvāju visus šos Mūsu Valstības dārgumus, lai tie izgreznotu ne vien tavu, bet arī daudzu citu dvēseles;

tiem, kuri Mani mīl, Es patiesi esmu mirdzošāks par sauli, un Savā spožumā pārspējot visu zvaigznāju spožumu kopā; tā kā Es caurstrāvoju visu, tad spēju piepildīt ar Savu spožumu visas lietas, vienlaikus paliekot neierobežots; šādā veidā Es ieleju Savu Gaismu tavā dvēselē, sakārtodams visas tevī esošās lietas uz labu, lai tu, savukārt, atspoguļotu Manu Labestību un pieaugtu tikumos;

1998. gada 21. jūnijs

(Turpinājums.)

Šai brīdī mans prieks ir neizsakāms, jo Tu manu dvēseli esi piepildījis ne vien ar Savu transcendentu Gaismu, bet arī ar prieku.

jā, Mana mīļotā, arī Prieks ir viena no Manām bagātībām;

Tu esi mans Mierinātājs bēdu un nemiera brīžos. Tu, pati Pilnība, mierini manu dvēseli. Kaut Tu Savā mīlošajā Maigumā to atbalstītu...

Ak, mans Dievs, Godības Tronis, kas pastāv augstībā kopš mūžiem, nāc un izrauj ar saknēm no Savas svētnīcas ikvienu ļaunumu. Kungs, parādi man Līdzjūtību, parādi man Savu Svēto Vaigu...

Mans vājais bērns, Es esmu līdzcietīgs pret tevi; tev un citiem Es esmu atklājis Kristus prātu, tāpat kā Kristus jums ir atklājis Tēva prātu; nešaubies par Manu spēku, nešaubies par Manis doto spēju Mani sadzirdēt un saprast, kā arī šajā reizē – Mani uzlūkot; Savā žēlastībā Es tevi esmu iztukšojis un pēc tam piepildījis Pats ar Sevi, tādēļ esi laimīga – Es vēlos, lai tu vienmēr būtu laimīga, jo tavas mājas ir Debesīs;

Vassula, visu šo gadu garumā Es esmu remdējis tavu izsalkumu ar Savas Balss melodiju; vispirms Es uzrunāju tavu sirdi un tavu prātu, bet tagad esmu tev dāvājis vēl vienu nepelnītu žēlastību – uzlūkot Mani šajā parādībā; Es esmu tavs Palīgs tieši tāpat kā Tēvs un Kristus; Tu tagad esi uzlūkojusi To, Kurš apņēmis visas radības;

tev nebūtu jābūt pārsteigtai par to, ka šīsdienas pasaule vēl arvien ir kurla Manam Aicinājumam, un, ja arī tajā klausās, viņa to nesaprot; kamēr pār viņiem valda ļaunais, un tie ir pieķērušies šai pārejošajai pasaulei, viņi Mani neiepazīs;

Es esmu kristiešu Vienotības iekšējais Avots – jums ir jācer uz Mani, un vienotība ir jāveido Manī; Es esmu Cerības, Ticības un Mīlestības Avots; Es esmu bezgalīgi Bagāts un Es pagodināšu Savā Godībā; Es esmu Augšāmcelušā Dēla dzīvinošais Gars, Es esmu Elpa, kas atdzīvina jūsu mirstīgās miesas; tev, kas dzīvo Mums, tiks dota dzīvība Manā Dievišķajā Spēkā, tā tevi vedīs pa ceļu, kurš ievēd Godībā; Es ne vien augšāmceļu, bet arī paveru brīvu ceļu uz Mūsu godību, darot tevi par Mūsu pieņemto bērnu un Mūsu Valstības mantinieku;

Es tev sacīju, ka esmu Cerības Avots, jo, pieņemot Mani par savu Palīgu, tu pieņemi arī Cerību; un Es, zinot, kā izteikt tavu lūgumu, ietērpšu to Gudrības Vārdos un saskaņošu to ar Mūsu Prātu, darot tavu lūgumu Mums patīkamu; Es esmu tava Cerība, jo esmu tevi darījis par Savu mājokli; tādēļ esi priecīga cerībā, ka Es tevi izglābšu un augšāmcelšu;

priecājies par brīvību, kuru Es tev dodu, ņem Mani savā īpašumā, tāpat kā Tu piederi Man, un tikai tad, vienīgi tad, Es sāksu tevī valdīt ... tas sākas tad, kad tava dvēsele būs skaista kā līgava, izgreznojusies par godu savam vīram savā kāzu tērpā; tikai tad tu ar asarām acīs apzināsies, ka nebiji radīta bezlulībai, bet gan bijī Manis apsolītā,

---

¹ Parādīdamies un atklādamies man Savu Svēto Vaigu.

un ka Es, Svētais Gars, tavš Apsolītais un visas radības Līgavainis Savos apskāvienos un Sava ķēnišķīgajā dāsnumā svētdarīšu tavu dvēseli;

vai tu, Mana mīlotā, esi piemirsusi, kā vēl neilgi pirms mūsu laulībām tava dvēsele naktīs ilgojās pēc Manis un tavš gars Mani meklēja? vai tagad tu redzi, cik iepriecinājuma pilna ir Mana Mīlestība? vai redzi, kā līdzīgi saldai smaržai visapkārt pasaulei izplatās Mūsu Trīsvienīgais Svētums un Maigums, vai redzi, kā tas iesmaržo pasauli? ikviena dvēsele, kas savienojas ar Mani, kļūst līgava, jo Mēs tās ievadam Savā tuvībā, lai kļūtu par viņu Līgavaini katru viņu dzīves dienu; un viņi, Mūsos iemīlējušies, ar prieku iesakņojas Mūsos, un, lai izbaudītu Mūsu Dievišķās Mīlestības pilnību, tie saplūst ar Mums, kļūstot par vienu ar Mums ...

Mana visdārgākā dvēsele, tagad atpūties Manī un arī turpmāk esi Mana uzvara,¹ kopā ar Tēvu un ar Dēlu Es tev saku: mīli Vienīgo Trīsvienīgo Dievu no visas savas sirds, no visas savas dvēseles un ar visu savu prātu;

Mēs tevi svētījam, jo tu Mums veltī savu laiku un Mums kalpo;

1998. gada 22. jūnijs

(Turpinājums.)

nāc, meitiņ ... Es esmu spēka Avots tevī, Kura tev dziedātās maigās melodijas atskan tālāk visās tautās;

Mana dūjiņa, vai Es tev neesmu uzrakstījis tūkstošiem mīlestības, padoma un zināšanu lapaspušu, lai tu spētu izplatīt Patiesību šajā spēku zaudējušajā paaudzē? vai Es, Mana līgava, neesmu tevi piepildījis ar gudriem vārdiem, lai atbildētu tiem, kuri tev uzdod jautājumus? izpeldināta Manā Gaismā, tu saņem no Manis Elpu; Manī tu kusties un nekad neesi pārstājusi būt,² jo Mana Majestāte sniedzas pāri Debesīm un zemei, kā arī visam, kas tajās ir;

no Manas žēlastības pilnās Mutes plūst bagātība un gods, bagātinot visus, kuri Mani mīl, un ļaujot viņiem iepazīt Mūs kā Trīsvienīgu un vienlaikus Savā būtībā Vienu Dievu; šie vārdi ar maigumu māca viņiem Debesu patiesības un paceļ viņu garu, liekot pārdomāt vienīgi pārdabisko realitāti;

Es esmu Tas, Kurš radīja tavu dziļāko būtību un izveidoja tevi mātes miesās; apreibis no prieka, Es katru dienu vēroju, kā noslēpumā veidojas tavi kauli, un jau tad Es svinēju mūsu gaidāmo saderināšanos; ja Es redzēju tavā garā slāpes un degsmi Mani iepazīt, tad Es, Kurš no tavas dzimšanas brīža esmu dedzīgi vēlējies, lai tu piederētu Man un būtu salaulāta ar Mani, steigšos pie tevis, līdzko tu Mani aicināsi, un apzīmēšu tavu pieri ar Savu karsto Kristības skūpstu – mūsu laulību svinību dievišķo zīmi; tad, Mana iemīlotā, Es likšu tavā galvā vissmaržīgāko ziedu vainagu, kurā ikviena ziedlapiņa liecinās par kādu tikumu;

Es esmu Vārti, caur kuriem ienāk tikumīgie; kā to ir solījis Mans vārds, Es atdzīvināšu tavu mīlestību uz evaņģēliju, un tava degsme sludināt Miera Vēsti līdzināsies pirmo apustuļu dedzībai; lai arī kurp tu dotos, tu aiz sevis ikvienā tautā atstāsi Manu smaržu, jo Es vienmēr būšu ar tevi;

Es tev dāvāšu privilēģiju pieaugt mīlestībā ne vien uz Mums, bet arī uz saviem brāļiem un māsām, lai tu Mums dziedātu šo psalmu³: „Cik jauki un cik mīli, kad brāļi dzīvo kopā vienprātīgi ...”

Es kļūšu par tavu personisko Palīgu un Līdzbiedru, Es būšu tava ģimene, tavš brālis un tava māsa; Es būšu Tas, Kurš tevi nes;⁴ Es būšu tavš „āmen” Tam, Kurš ir Āmen,⁵

¹ Jo Svētais Gars bija mani uzvarējis.

² Varētu arī teikt – eksistēt.

³ Ps 133, 1.

⁴ Nesējs un reizē arī dažādu dāvanu Devējs.

⁵ Tas nozīmē – tavš „Āmen” Uzticamajam un Taisnīgajam – šie vārdi tiek attiecināti uz Dievu.

un tava dziesma Tam, Kurš patlaban dzied tev Savu Himnu ... tev, Mana līgava, Es atklāšu to, ko tev nespēs atklāt neviena miesa un asinis: Es tev atklāšu tavas sirds visdziļāko būtību, kā arī Dieva prātu un dziļumus;

Es tev žēlsirdīgi parādīšu Savu labvēlību – palīdzēdams tev iet mazumā, Es pats pieaugšu tevī; kamēr Nakts tevī mirs, tevī modīsies Rītausma;

Es esmu tavas dvēseles Gaisma; Es tevī atmirdzēšu tikpat Skaists, kāds būšu Savas Godības pilnās atnākšanas dienā, un kopā ar Saviem eņģeļiem un svētajiem svinīgi atklāšu mūsu Dievišķās Mīlestības savienību; Mēs svinēsim mūsu laulību ...

Manī tu baudīsi brīvību; bez Manis tava dvēsele arvien būs gūstā, tā kritīs ļaunā gara lamatās, kurš tevi ieslodzīs savās važās; tādēļ, Mana mīlestība, neskaties ne uz vienu citu kā vien uz savu trīskārt Svēto Dievu; uz šīs zemes gūsti iepriecinājumu vienīgi Tajā, Kurš tevi padzirda no Saviem Dzīvības Avotiem; nekļūsti slima aiz mīlestības uz kādu citu kā vien uz karaļu Karali, Pirmo un Pēdējo, un Viņa Namu;

tu, Vassiliki, uz kuras Es esmu nolaidies¹ – tu ar tik lielu maigumu Mani apskāvi un piespiedi pie sava vaiga kā mīlestības zīmi, iesaukdamās: „Es esmu atradusi To, Kuru mana sirds tā mīl!” tad tu Mani apkāmpī un turēji pie paša vaiga, neļaujot Man aiziet; bet arī Es tavās rokās atradu smaržīgu guļvietu, Mani sasaistīja saldi smaržojošas saites;

Es sacīju: „Es tevi apveltīšu ar Savas Mīlestības dāvanu”; tad kā vistīrāko mirru lāses Mani Vārdi nonāca tavās ausīs un tās atvēra, lai tās būtu spējīgas sadzirdēt Manas vēlmes; „Es esmu tava Dzīvība; ļauj, lai no šī mirkļa Es tevi vadītu – ļauj sevi vadīt Manai žēlastībai; lai tavas lūpas līdzinās lilijām, kas izplata vissmalkākās mirres;² cīņā nepadodies, Es būšu ar tevi; nes Kristus Krustu, kvēlo mīlestībā uz to, un Es būšu ar tevi;

savu ticību liec uz Dievu un pagodini Tēva Vārdu; iedrošini savu paaudzi, lai tā iepazītu Tēvu – pastāsti tiem, ka Viņš ir lēnprātības pilns Mierinājuma Dievs; izplati Zināšanas par Viņu, un Es būšu ar tevi; pasaki šai paaudzei, ka Āmen Vārds piepilda pasauli ar visizsmalcinātāko smaržu, tas līdzinās vismaigākajam aromātam; esi kā gazele – nes Mūsu Vārdu, strauji šķērsojot aizas un pārskrienot ielejas, un Es būšu ar tevi; savu nodomu skaidrībā un šķīstībā līdzinies lilijai, izlej vistīrākās mirres pār Baznīcu, kuru Kristus ir atpircis ar Savām Asinīm;

kādu dienu ļauj Mums sacīt: cik tīkama un jauka ir tava smarža, tā ir aromātiskāka par jebkuru citu smaržzāli, tādēļ Es arī turpmāk būšu ar tevi, Es likšu Savai Elpai traukties pāri tev – Manam dārzam, un aiznesīšu tavu smaržu visapkārt pasaulei; iesakņojies Manī un Manā Spēkā audz stipra savā ticībā, lai spētu aptvert platumu un garumu, augstumu un dziļumu, līdz tu satvertu Dēla Mīlestību, kas ir pāri par visām zināšanām, un tiku piepildīta ar Dieva pilnību;” šie ir vārdi, kurus Es esmu gribējis tev pateikt ...

un tagad, Mana līgava, kas esi salaulāta ar Kristu un Viņā ietērpta, kas esi Manas nedziestošās Gaismas izgreznota un iestiprināta Manī kā karalisks dārgakmens, esi drosmīga – Es esmu ar tevi, Es esmu tavs patiesais Ceļabiedrs; Visaugstā Dieva un visu Tēva, kurš reizē ir arī visu Līgavainis, traulā līgava, nenovērs savas domas no Viņa Valdīšanas un Spožuma, bet gan ēd tieši no Viņa Mutes un, likdama savas lūpas pie Viņa Lūpām, satver Viņa Vārda lielumu; Viņa Vārda straume ir saldāka par nektāru;

¹ 1989. gada 29. janvāra vizija, kurā Svētais Gars parādījās kā balodis. Viņš līdinājās pāri ļaužu pūlim, kurā daudzi stiepa savas rokas Viņam pretim, tomēr nolēma nolaisties manās izstieptajās plaukstās un nosēdās uz mani pirkstiem. Es Viņu satvēru un piespiedu sev pie vaiga.

² T.i. – lai vārdi, kurus tu izrunā, ir šķīsti, tīri.

cieši piekļaujies pie sava Līgavaiņa Krūtīm, un tu, dāvādama pasaulei Dzīvības Vārdu, tajā mirdzēsi kā spoža zvaigzne; Mana iemīļotā, tavs skrējieni nav galā, bet Es vēl arvien esmu ar tevi; tomēr uz tevi vēl arvien tiks mērķētas degošas bultas, jo tu no Manis esi saņēmusi Dieva Vārdu; taču esi drosmīga, jo Es esmu tavas Bruņas; turpini izplatīt savu saldo smaržu ikvienā tautā, neaizmirdama, ka Es esmu tavs maiguma pilnais Mīļotais un tavs Kungs un Dievs, bet tu, ko es radīju šim mērķim – Mana līgava un tagad arī Manas ķēnišķīgās saimes locekle;

Es esmu Dēla atklāsme,¹ tāpat kā Dēls ir Tēva atklāsme, un Mūsu pilnīgajā Gudrībā Mēs pār šo paaudzi un arī nākamajām paaudzēm esam izlējuši Savas žēlastības tādā pārpilnībā, kā vēl nekad agrāk cilvēces vēsturē; viņu pestīšanai Es esmu licis celties praviešiem – to uzdevums ir bijis palīdzēt viņiem saprast un sasniegt vispilnīgāko izpratni par Mūsu Dievišķo Gribu; Es tevi esmu atdevis šai paaudzei, lai tu caur šo Dziesmu² viņus brīdinātu un palīdzētu Mūs saprast un iepazīt, un iet pestīšanas ceļu, kurā ir apslēpta žēlastību pārpilnība;

tagad visi eņģeļi un svētie, dziedot vienā balsī, sludina:

„mēs pateicamies Tev, Vissvētākā un pielūgsmes cienīgā Trīsvienība, Mūžīgā Gudrība, ka Savā bezgalīgajā nesavtībā Tu piepildi visu pasauli ar Cerības un Mīlestības Dziesmu – tā ir pierakstīta, lai daudzus pievestu Mūžīgajai Pestīšanai; īpašā žēlastībā Tu esi ar safīriem izklājis ceļu, no kura paceļas Tava saldmes pilnā smarža – tas ir katram paredzētais ceļš, kurš ievēd Mūžības patīkamajā atpūtā; Savā Dievišķajā laipnībā Tu esi atradis zāles, ar kurām šo paaudzi dziedināt;

ak, visuma Avots, Vismīļotā Trīsvienība, pielūgsmes cienīgais Līgavaini, Tu vēlreiz esi apciemojis zemi un no Savas Sirds esi runājis uz Savu bērnu sirdīm; tu esi izlējis pār viņiem žēlastību straumes, dāvādams viņiem svaidītas un gaismas pilnas zināšanas par Sevi pašu; Tu, Gaismu izstarojošais Dievs, šo svētku Mielastu³ bijī paredzējis vēl pirms Radīšanas; tai dienā, kad Tu izliesi žēlastības pār Savu iemīļoto, Tu aicināsi visu radību no zemākā līdz augstākajam uz laulībām ar Tavu Dievišķību; šajās svinību dienās Tu ar viņiem būsi daudz lielākā tuvībā, viņi tiks iestiprināti Tevī kā karaliski dārgakmeņi, un Tu ar tiem sarunāsies viņu sirds dziļumos;

Savas Sirds maigumā Tu jau iepriekš paredzēji, ka šī dievišķā savienība būs vienīgi saldums, jo Tu pavadīsi Savu laiku ar viņiem, Tu piedalīsies viņu zemes dzīvē, tāpat kā ar Saviem eņģeļiem Tu dalies Savā Godības mirdzumā;

lai pie Tevis, pielūdzamā Trīsvienība, paceļas slava un pateicība par ūdeni, ko Tu pievadi Savām puķu dobēm,⁴ par gaismu, ko Tu izplati tuvu un tālu; mēs Tev pateicamies, Dievs, un mēs pieminam Tavus brīnumdarbus;

lai aizsniegtu cilvēciskā vājuma bezdibeni, Tu pameti Savu Troni un noliki pie malas Savu ķēnišķīgo Kroni,⁵ Tu izgreznoji Savu radību ar Savas Dievišķās Mīlestības pārpilnību; tad, apreibis no Savas Mīlestības uz radību, Tu viņiem dāvāji Savu Svēto Garu, Kuram tie būtu jāievēd Tavā laulību istabā⁶ un jāgulda viņi Tavā laulību gultā,⁷ kurā tie no sirds savienotos ar Tevi;

ak, Vissvētākā Trīsvienība, eņģeļu un svēto Dārgums, reiz, kad Tava radība tiks paaugstināta Dievišķajā Mīlestībā, tā sauks uz Tevi: „Kyrie eleison, Kyrie eleison...”;

¹ Šos vārdus var saprast arī kā „Dēla Tēls”.

² „Patiesas dzīves Dievā” Vēstījumiem.

³ „Patiesas dzīves Dievā” atklāsmes dāvanu.

⁴ Mūsu dvēseles.

⁵ Šis izteikums nozīmē, ka Dievs nolaidās Savas vājību pilnās cilvēces līmenī.

⁶ T.i., - tuvībā ar Dievu.

⁷ Dievišķā vienotībā Dieva Mīlestībā.

bet Tu tai pašā brīdī čukstēsi tās ausī: „apskaudama nepārvaramo, tu Manos apkampienos esi atradusi garīgo atdzimšanu un dzīvību”;

Dzīvības Devēj un nenovērtējamu dāvanu Dalītāj, Savā maigumā Tu esi sapulcinājis vienkopus gan nabagos, gan bagātos, un esi aicinājis viņus piedalīties karaliskā Mielastā un sēdinājis ap Savu ķēnišķīgo galdu;

lai ir slavēts Visaugstais Dievs, neizsakāmu iepriecinājumu Avots, Strūklaka, kas dara dārzus auglīgus,¹ Dzīvā Ūdens Aka, uzticamās Mīlestības Straumes, kas plūst no Tavas Sirds, cilvēci Mīlošais un Savas radības Līgavaini, mēs pielūdzam Tevi un slavējam Tavu trīskārt Svēto Vārdu; Āmen;”

jā, Vassula, kopš Mēs Savā neizsakāmajā žēlastībā un labvēlībā esam apžēlojušies par šo paaudzi, priecājas visas Debesis; Kristus ir sacījis: „ja kāds Mani mīl, tas turēs Manus Vārdus, un Mans Tēvs viņu mīlēs; un Mēs nāksim pie viņa un viņā ņemsim mājvietu;”² un tā Mēs darīsim ...

ak, laimīgā sēkla!³ ja vien tu būsi iesēta Manī, tad tava raža būs Debesis; ja vien tu augsi Manī, tad tu uziedēsi, un pavasara ziedi, kuri uzplauks pašā Pavasarī, izplatīs smaržu pār zemi, bet zeme, tava aromāta atdzīvināta, izteiks savu pirmo vārdu – „Tēvs!” – un tiks izglābta;

Tu esi ieguvis Savā īpašumā manu dumpīgo sirdi, un Savā bagātīgajā maigumā un Mīlestībā Tu satvēri manas netīrās plaukstas savējās un pievilki mani pie Sevis, iedvesdams Manā dvēselē jaunu dzīvību. Ar Kristības skūpstu Tu salauzi manu dumpīgumu...

Ak, manas dvēseles neaprakstāmais iepriecinājums, Tu nāci pie manis, iesākumā neuzdrošinādamies Man parādīt Savas Mīlestības bezgalību, jo mana sirds būtu pārāk maza, lai spētu to satvert.

Tu atturējies atklāt man pilnībā Savas Mīlestības kvēli, lai es sava cilvēciskā vājuma dēļ neaizbēgtu no Tevis.

Bet tad Savas ārkārtīgi lielās Mīlestības dēļ Tu ar mani salaulājies ... Tu salaulājies ar mani, neskatoties uz manu lielo grēcīgumu un vainu, un Tu mani pilnībā savienoji ar Savu Trīsvienīgo Svētumu. Vēl līdz šai dienai mani mulsina šī dāvana, kuru Tu labprātīgi esi devis tik necienīgam tārpiņam kā man...

Ak, manas dvēseles Saule! Tu, Kas ar tādu maigumu esi mani barojis ar biezpienu un medu,⁴ šodien Tu vēlreiz apmeklē zemi. Tomēr zeme atkal Tev neuzticas un atsakās Tevi pieņemt. Mans Iemīļotais nokāpa Savā dārzā,⁵ smaržzāļu vidū,⁶ lai tur ganītu Savu ganāmpulku⁷ un saplūktu liliju ziedus.⁸

Mans Iemīļotais nāca, lai sasauktu Savu Ganāmpulku un laukos pieplūktu lilijas, kuru vienīgās rūpes ir MĪLĒT. Viņš nāca, lai salasītu šīs lilijas Sev pašam par prieku.

Dievišķā Gudrība apmeklēja zemi, lai atgādinātu Savējiem, ka ir tikai viena teoloģija – uzlūkot Tevi Tavā Trīsvienīgajā Godībā.

Tādēļ, vismaigākais Līgavaini, ļauj man būt Tavai rozei bez ērkšķiem, un Tu esi mans Dzīvais Ūdens. Mans stublājs, iemērķts Dzīvajā Ūdenī, nemirs, bet gan smelsies dzīvību un dzīvos mūžīgi, jo es būšu iegremdēta Mūžīgajā Dievā.

¹ Auglīgs dārzs ir dvēsele, kas garīgi aug.

² Jņ 14, 23.

³ Mēs esam Dieva sēkla.

⁴ „Biezpiens un medus” šī vēstījuma kontekstā simbolizē šķīstību, laipnību un maigumu.

⁵ Virs zemes.

⁶ Pie dvēselēm.

⁷ Lai mūs garīgi pabarotu.

⁸ Lai mūs darītu līdzīgus lilijām – šķīstus.

tev ir tikusi dāvāta privilēģija sajust Manu smaržu,¹ un Es esmu tev ļāvis uzlūkot Savu Svēto Vaigu, Kurš apspīdēja tevi;² nē, Mans Svētais Vaigs nekad neizzudīs no tavas atmiņas; Godības un Mirdzuma pilns Es caurstrāvoju zemi un Debesis, Mans Vārds, kuram tā diženumā nav līdzīga, paceļ nabago garā un savieno viņu ar Mani; Es kustos viņos, un viņi kustas Manī; Savas pāri plūstošās Mīlestības dēļ – kā esmu tevi iedvesmojis to nosaukt – Es tev nesavtīgi esmu dāvājis dāvanu pārpilnību, jo Mani piesaista vienīgi tie, kuri Manis bīstas,³ un tie, kas paļaujas uz Manu Mīlestību; nē, Es neesmu nācis, lai sodītu tevi, bet Es nācu pie tevis, lai ar tevi salaulātos, un, kā līgavainis, kurš apber savu līgavu ar dāvanām, tā arī Es izrotāju tevi ar Savām dievišķajām dāvanām; Mani neaizkustina skaisti vārdi, bet gan satriekts un nožēlas pilns gars; vai Raksti tevi nemāca mīlēt tikumu? ja vien tu meklē Mani sirds vienkāršībā un nepārbaudi Mani, tad Es Savā Labvēlībā no Debesīm nonākšu tavā miesā kā zibens un būšu tavs spīdeklis; tev ir ticis mācīts, ka miesas spīdeklis ir acs; tā ir taisnība, jo slima acs nespēj redzēt, tai apkārt ir vienīgi tumsa, bet vesela acs apgaismo redzi; Es esmu šis spīdeklis – ikviens, kurš sevī nes Mani, meklēs patiesus tikumus, nevis netikumus; Es esmu tavas miesas īstā gaisma, kura piepilda visu tavu miesu ar Mūsu Valstības dārgumiem un mirdzumu; šie dārgumi un krāšņums ir tikumi – kur ir Gaisma, tur ir arī tikumi, bet kur Tumsība, tur netikumi; neļaujies maldiem un nepieķeries šai mirstošajai pasaulei, bet esi uzticīga Man, un tu dzīvosī ar Mani Mīlestībā; mīli tikumu; Vassula, iesākumā tu tiki aicināta dzīvot svēti un būt svētai; lai tevi neizrautu vējš, un nekāda vētra nenolauztu tavus zarus, Es tev ieteicu dzīt savas saknes dziļi Manī; tad tu spētu nest augļu pārpilnību, ar ko pietiktu, lai pabarotu daudzus un vēl arī nākamās paaudzes; Es sacīju: ja vien tu paliksi uzticama Mums, Es tevi apveltīšu ar īpašām žēlastībām, un tā arī Es darīju; Es tevi iestrādāju Sevī kā karalisku dārgakmeni un tevi uzrunāju; Es tevi atveldzēju un pabaroju, lai tu spētu pieaugt tikumos; Es tevi apveltīju ar tādiem tikumiem kā mīlestība un pacietība, gudrība, zināšanas, spēks un neatlaidība; Kristus tev uzdāvināja Savu pacietību un vienlaikus arī cerības žēlastību; lai tevī būtu cerība, ka svētums kādu dienu tiks atalgots, Es tevi mācīju svētā pacietībā panest visus tev uzliktos pārbaudījumus; savā cilvēciskajā vājumā tu meklēji iespējas būt Mums patīkamai, tāpēc Mēs noliecāmies pār tevi un tevi iemīlējām; Gudrība ir tikusi dota bērniem, tādēļ Mēs, Mūsu Trīsvienīgajā Svētumā, atraduši sirds vienkāršību, mācījām tevi, ka tev ir jāiemanto Gudrība, bet šajā ceļā Mēs tev palīdzēsim; Mēs teicām, ka palīdzēsim tev kļūt Mums līdzīgai un būt Mūsu dzīvajam altārim, uz kura Mēs novietotu Savas zināšanas, lai tu varētu Mūs saprast un iepazīt; tu centies būt Mums patīkama, un Mēs tevī atradām Sev mierinājumu; Es esmu Gars, Kurš māca un dāvā mērenības dāvanu; dvēsele, lai tavas dzirksteles vēl vairāk apdziest; tava tuvība ar Mums ir tavas dvēseles bagātība; patiešām – tava tuvība Mūsu ķēnišķīgajam Dāsnūmam dara tevi neatlaidīgu ne vien misijai, bet arī ceļā uz neuzvaramu svētumu; Es esmu tev teicis, Mana mīlotā, lai tu mīli tikumu, Es tevi salīdzināju ar koku, kuram ir daudz zaru un kupla lapotne, jo tu tiki iesakņota Manī, Mīlestības Avotā, un no šī Avota tu esi saņēmusi veldzi, lai nestu daudzus un dažādus augļus – tikumu augļus; Es saku – tikumu dažādība, jo ikvienā, kurš sakņojas Mīlestībā – galvenajā tikumā – dzimst arī visi citi tikumi;

¹ Viņa Svēto Klātbūtni.

² Tai pašā mirklī man atmiņā uzpeldēja vīzija, kurā es skatīju Viņa Dievišķo Vaigu. Tā saglabājas manī, vienīgi pateicoties Svētā Gara dievišķajam spēkam.

³ Ps 147, 11.

vai Rakstos nav sacīts: „Mīlestība pacieš visu, tā ir pacietīga un laipna, Mīlestība neskauž, tā nav ne augstprātīga, ne lepna; Mīlestība nav rupja un patmīlīga, tā neuzbrūk un netur sirdī naidu; Mīlestība nepriecājas par citu cilvēku grēkiem vai trūkumiem, bet gan priecājas Svētajā Garā un līksmo par patiesību; Mīlestība vienmēr ir gatava piedot, uzticēties, cerēt un panest visu;”

par pamatu visiem pārējiem tikumiem Es tev esmu devis spēka tikumu; Es esmu gatavojis tavu dvēseli tava laikmeta cīņām, kurā labais tiek izkropļots un darīts par ļaunu; sākumā Kristus un Tēvs caur Mani tevi mācīja, ka Mēs tevi, Mana mīlotā, sūtīsim grēka dziļumos, vietā, kur tie, kuri atkal Kristu sit Krustā, uz savas galvas nes netaisnības un netikumības kroni; ar redzējumiem, kurus iedvesām tavā prātā, Mēs parādījām, ka sūtīsim tevi odžu midzenī, un tu to izturēsi un neatkāpsies, pateicoties pašlāvbības un spēka tikumiem;

šajā tikumā tu esi panesusi visas netaisnības un uz tevi mērķētās indīgās bultas; Mūsu Vārda dēļ tu esi pacietusi lielus pārbaudījumus, un tie, kuri ir runājuši tev pretim, nav spējuši tevi salauzt; lai arī ārēji tu šķiti trausla, Es tevi darīju iekšēji stipru – tas bija pierādījums, ka Es patiešām esmu tevī, un tavi tikumi sakņojas Patiesībā; kā jau sacīju, ja tu sakņojies Manī – Dievišķās Mīlestības Avotā, tad tu saņemsi Mīlestības tikumu; tad kā maziem zariņiem Mīlestība liks piedzimt arī citiem tikumiem; ikvienam, kurš žēlastībā ir piecelts, lai Mani mīlētu, ir doti daudzi tikumi, un visu, kas ir izdalīts, esmu devis Es;

reiz sākumā Mēs tev sacījām, ka tev nebūs atpūtas, un dažkārt, redzot dažu dvēseļu kurlumu un spītību, tu piedzīvosi nepanesamas bēdas; tomēr, ciešot Mūsu dēļ, tu esi pierādījusi savu pacietību, kura, kā jau sacīju, ir saistīta ar Mīlestības Avotu; lai paplašinātu Savas Mājvietas robežas,¹ Es noņēmu visus šķēršļus – Mana Gaisma atmirdzēja tumsībā, un nakts ēnas kļuva kā pusdiens; Es devu spēku taviem kauliem, un Savā Klātbūtnē Es tevi uzziedināju;

esi stipra un pierādi, ka esi cienīga būt Mana līgava, kas salaulāta ar Patiesību; esi neatlaidīga un spēcīga Manā spēka Garā, lai varētu arī turpmāk dedzīgi un drosmīgi liecināt par Patiesību; ar šo tikumu, ar kuru Es Savā Žēlastībā apveltu mocekļus, tu spēji gūt uzvaru pār visiem saviem uzbrucējiem un tiem, kuri Manam eņģelim nemitīgi novēl nāvi;² tu turpināsi mirdzēt kā saule Mūsu Trīsvienīgajā Klātbūtnē un ikvienā tautā, pie kuras Mēs tevi sūtām; centies būt Mums patīkama, atdzīvinot un aizstāvojot Baznīcu un panesot ilgstošo braucienu grūtības;

ikviens, kurš uzticami aizstāv Baznīcu un liecina, Mūsu Acīs ir kā dzīva lāpa – viņa vārdi liesmo pasaules tumsībā; šiem Saviem bērniem Es dodu kareivja sirdi, lai viņi izcīnītu labo ticības un taisnības cīņu un šai jūsu laikmeta garīgajā cīņā būtu vienoti ar Maniem erceņģeļiem Miķeli un Rafaēlu; viņi ir spēka pārpilnie un varonīgie Taisnības Kareivji, kuri Manā Gaismā novēro katru cilvēka uzvedības niansi ... tu centies būt Mums patīkama ar sirsniņu pieķeršanos un uzticamību, tādēļ Mēs tevi apslēpām Mūsu Rokas ēnā un iekļāvām tevi Savu rūpju lokā;

Es Esmu ikviena Vidutājs, Es Esmu jūsu labklājības Garants, cildenais kristiešu Vienotības Avots; Es Esmu Tēva un Dēla augstākā Vienotība; Es Esmu Svaidījums nabadzīgajiem garā; Es Esmu Nemitīgā Lūgšana tevī, Es Esmu jūsu visu Līgavainis un Ceļabiedrs uz mūžiem;

iemīļotā līgava, tu esi mācījusies no Manas Mutes Vārdiem, zināšanas par Mums tu caur žēlastību esi saņēmusi īpašā veidā; lai atspēkotu herēzes un tām līdzīgas mācības, Es tev esmu mācījis, ka zināšanas par Dievu vienmēr ir zināšanas par Trīsvienību; ak,

¹ Manas dvēseles.

² Es zināju, ka šos vārdus Svētais Gars attiecina uz mani.

Vassula! tu esi atļāvusi dzīt saknes savā visdziļākajā būtībā Tam, Kurš ir Patiesība un Kurš pārveido dvēseles brīnišķīgā Paradīzē, kur aug visdažādākie koki – dažādu tikumu simboli; tās ir Debesis, kurās Mēs vienmēr mājotam; tagad Es esmu tev dziedājis dziesmu, kuru līgavainis būtu dziedājis savai līgavai – mīlestības dziesmu; šai dievišķās mīlestības dziesmai jāatgādina jums visiem, ka jūs esat Mūsu Valstības mantinieki; šo himnu tev nodziedāja Tas, Kurš pats ir Himna¹, lai jūs visi vēl virs šīs zemes nogaršotu Manu pārpasaulīgo saldmi, kura uz mūžiem ir savienota ar jums;

tagad Līgavainis tevi aicina ar vārdiem: „nāc jau tūlīt pie Manis ar nožēlas pilnu garu un gūsti savu piepildījumu Manī; lai visi izslāpušie nāk pie Manis! Man ir Dzīvības Ūdens, un Es to dodu par brīvu;” Es, cilvēkus Mīlošais Kungs un Dievs, tev, Trīsvienības meita, lūdzu – paņem divas citas Dziesmas, kuras tev ir nodziedājuši Tēvs un Dēls, un pievieno tās šai Himnai, nosaukdama šo darbu par

Līgavaiņa Dziesmu;

Mūsu Dievišķajā Dziesmā ir daudz izteikumu par Mūsu trīsvienīgo saldmi un mīlestības pilnas mācības, kas palīdzētu kokiem augt un nest augļus; kas attiecas uz neauglīgiem kokiem – Es nākšu ar eņģeļu pulkiem un ziemā izrauju šos kokus ar saknēm, un tā tie būs divkārt miruši;

visi ierakstiet savās sirdīs kādu pamatpatiesību: „Kungs Dievs pazīst Savējos un atļauj tiem nākt Savā tuvumā;” viņiem ir lemts sasniegt pilnību dievišķajā un intīmajā vienotībā ar Mums; viņi ir aicināti tapt pārveidoti Mūsos un kļūt par vienu ar Mums; viņu vecā „es” vairs nebūs, un neizsakāmā veidā, kādu Es vienmēr esmu devis Saviem svētajiem, Es tos dievišķošu caur viņu savienību ar Mums; caur Sevi Es dievišķoju visus tos, kurus esmu vienojis ar Sevi – tie vairs nerunā paši pēc sava prāta, bet gan tā, kā runātu Es; viņi vairs neskatās paši savām acīm, bet gan tā, kā Es redzu lietas, un viņu darbi būs Mani darbi;

tavu garīgo laulību dienā tev ir ticis dots zelta gredzens,² vistīrākā zelta greznokums – tas simbolizē tavu līdzdalību Kristus Krustā; tieši tāpēc Es tevi vēlreiz aicinu ar pacietību panest visus pārbaudījumus;

veltī Mums savu laiku, un tagad, mīļotā meita, nāc un atpūties Mūsos;

Sirds vienkāršībā un šķīstībā centīsimies izprast neredzamo Dievu.

Dievišķajā vienotībā un tuvībā, kuru Viņa Majestātei ir labpaticies mums dāvēt, pilnībā atdodami sevi Viņam, centīsimies izprast Viņa pāri plūstošo Mīlestību.

Savā lielajā labvēlībā Tu, cilvēci Mīlošais, mūs esi iepriecinājis ar Savas Mīlestības Dziesmu.

Kā līgavainis, kurš līgavai gatavo mielastu, Tu mums visiem esi sagatavojis ķēnišķīgo mielastu, lai mēs visi varam mieloties no Tava Nama dāsnuma.

Tu mums esi ļāvis dzert no Tavas iepriecinājuma upes, jo Tevī, Kungs, ir dzīvības Avots, un Tavā Gaismā mēs redzam Gaismu.

Kā briedis slāpst pēc ūdens upēm, tā mana dvēsele slāpst pēc Tevis, mans Dievs. Mana dvēsele slāpst pēc Dieva, pēc Dzīvības Dieva, pēc Cerības Dieva, pēc Mierinājuma Dieva – kad atkal es iešu, lai redzētu Viņa Vaigu?

Mana sirds ir teikusi uz Tevi: „Meklējiet Viņa Vaigu!” Kā karalis izrāda cieņu savai karalienei, tā Tu Savā pilnīgajā Labumā esi parādījis cieņu manai necienīgajai dvēselei, atklādams tai Savu skaistumu un Savu Svēto Vaigu.

Manas dvēseles glābjošais Cietoksni, gani mani, ļauj manai dvēselei baudīt Tavu saldumu. Vērsdamies pie manis vispatīkamākajā veidā, Tu esi devis spēku šīm

¹ Dieva vārdi līdzinās himnai un tie atskan kā himna.

² 1987. gada 23. martā piedzīvotais redzējums, kurā Kristus man uzdāvināja laulību gredzenu.

trauslajām rokām un mani mācījis, liekot atmirdzēt Savai Gaismai tumšākajā un drūmākajā ēnā.

Tur, lejā, tumsībā ar skumjām Acīs nokāpa Tava Majestāte, lai atbrīvotu ēnu valstības verdzeni un aizsniegtu manu kapu.

Gudrības trūkuma dēļ es biju mirusi. Mans Mīļotais, kas gan es biju, lai Tu manā labā darītu tik daudz? Vai Tev, mans Karali, vajadzēja mani uzlūkot un izgreznot manu dvēseli ar Sava Vārda ķēnišķīgajām drēbēm, vai Tu neriskēji manis dēļ pazemināt Savu Darbu vērtību?

Jā, kad pametu mātes klēpi, es biju gājusi bojā. Es nācu pasaulē kā nedzīvs piedzimis bērns, un mani bija aplājis mākonis. Es domāju, ka esmu, bet patiesībā manis nekad nebija bijis – līdz brīdim, kad Tu atnāci, lai iedvestu manī dzīvību.

Kad es atvēru savas acis un ieraudzīju no tālienes Tavu Klātbūtni, mana sirds atplauka kā zieds. Viss, kas manī līdzinājās satrunējušam kokam, pārvērtās ziedošā dārzā.

Redzot savu Pestītāju stāvam man tik tuvu, mani vaigi pildījās laimīgiem smiekliem, un mirklī, kad es ieelpoju Dzīvības dvesmu, no manām lūpām izlauzās līksmības pilns sauciens.

Emmanuēl, Tavi Darbi ir lieli, tie pārsniedz cilvēcisko sapratni, bet Taviem Brīnumiem nav skaita.

Un tagad es došu vaļu savam priekam, es ļaušu runāt savai iepriecinātajai dvēselei: Šodien man vairs nav jāsauc par līgavaini kaps, kurā es gulēju, nedz tārps par savu draugu, brāli un māsu.

Šodien es varu sacīt Dzīvībai: „mans Līgavainis, mans draugs, brālis un māsa...”

Tevī es savācu savas mirres un no Tevis es ēdu medu, vīnu un pienu, ko Tu man dod.

Tādēļ es krītu ceļos Tavā priekšā un pazemīgi Tevi lūdzu: sapulcini vienkopus visus Savus ziedus¹, lai viņi zina, ka Tava Sabiedrība, Svētais, ir dvēseles starojums, un tās bagātības nav saskaitāmas. Tava Sadraudzība, manas dvēseles Mirres, ir vistīrākā prieka avots.

Tagad es esmu kā bērns – laimīga un atvērta, un, ja kāds tomēr uzdrošinātos paust savas dusmas pret Tavu bērnu, Tava spēcīgā Roka mani pasargās.

Ļaunums nekad nespēj uzveikt mīlestību. Kur ir mīlestība, esi arī Tu... Es nekad netikšu pamesta...

Mana mīlotā, vai tu domā, ka šie vārdi Mani neaizskar līdz pat Sirds dziļumiem?² neklausies tajā troksnī, ko viņi ir sacēlušī ap tevi – tu esi ieslēgta Sava Pestītāja Sirdī, Tajā ir tava atveldze; paliec Manī, Mana māsa, Mans īpašums; atver savu plaukstu ...³ atzīstot savu necienīgumu, tu, tā darot, esi Man uzdāvinājusi ziedu pušķi un veltīšanos Man; tu esi atzinusi, ka Es, kas esmu Ceļš, Patiesība un Dzīvība, esmu nonācis līdz tavam kapam un tevi augšāmcēlis; un visas tev dotās žēlastības un dāvanas ir tikušas dotas dvēselei bez nopelniem;

padodies labajam, un tu ar godu pabeigsi savu ceļu Mana Troņa priekšā; atsijā labo no ļaunā;

Mana mīlotā, ecclesia atdzims;

Es tevi svētīju; Es esmu ar tevi;

1998. gada 12. augusts

---

¹ Dvēseles.

² Runāja Jēzus.

³ Jēzus pielieca Savu skaisto galvu un maigi noskūpstīja manas labās plaukstas iekšpusi. Tad Viņš to piespieda pie Sava vaiga, parādīdams Savu maigumu un mīlestību. Tad, atkal to nolaidis, Viņš manā delnā iezīmēja krusta zīmi.

(Pēc tam, kad biju lūgusies trīs man dotās lūgšanas.)

ak, bērns!¹ Tēva, Dēla un Svētā Gara bērns! Es, Jēzus, stāvu tavā priekšā;² tu esi Mans iepriecinājums un Mans dārzs, kurā Es esmu uzcēlis Savas Debesis;³ ir klāt diena, kad visiem, kuri ir sadumpojušies pret Manu Dievišķību, ir jātiek iznīcinātiem, un tiem ir jāatņem jebkāda palīdzība;⁴ Es tevi sūtu dzīt asnus uz zemi pāri jūrai;⁵ Es tevi sūtu pie tautas,⁶ kura pretojas visiem Maniem Dievišķajiem Aicinājumiem jūsu laikmetā; savā nakts tumsības neprāta brīdī tā ir sacījusi: „mums ir jādara kaut kas, lai aizvērtu šīs sievietes muti;” Mana mīlotā, es tevi sūtīšu turp, kur Mana Sirds nopūtas un elsas viņu priekšā līdzinās flautas skaņām ... Es tevi sūtīšu pie viņiem, lai olīvkoks atkal nes olīvas un vīna koks savus augļus;⁷ ... ak, Torņa sargs!⁸ Cik vēl ilgi tu rīsi savu laupījumu? tomēr visi tavi naida pilnie draudi būs veltīgi ...⁹

un tu, kas dedzini vīraku Zvēra priekšā – kā gan tu vari ienākt Manā Svētnīcā un nostāties Mana Troņa priekšā ar vārdiem: „Es esmu drošībā un pietiekami varens, lai nogāztu ikvienu valstību; Es pilnīgi droši varu darīt visas šīs negantības, jo neviens mani nav redzējis;”

Es esmu; Es tevi esmu redzējis un Es tevi atkailināšu tautu priekšā ... paskaties, kā tavas cilts melīgā rakstāmspalva falsificē Manu Likumu un Manu Euharistiju! vai tu vēl arvien saki: „Kristus nevar redzēt”? kā tas nākas, ka tu, kas saki: „es redzu”, neieraugi un neatpazīsti savu Pestītāju un savu mantojumu? pat kurmis redz labāk par tevi un pazīst savu alu;

nāc un nožēlo, vai arī tu nespēj nožēlot? lai tavas acis lej asaras un nožēlo; nāc un nožēlo no visas savas sirds, un Es lēnprātībā aizrādīšu uz tavām kļūdām un piedošu tev visu, ko esi nodarījis;

pārstāj apbēdināt Manu Svēto Garu; Es ienīstu lepnību un augstprātību, tomēr, ja tu nožēlo, tev nav jābaidās; vai redzi? tavs Pestītājs ir izstiepis tev pretim Savu Roku; Svētais, Kurš tev ir dāvājis priesterību un greznojis tevi ar ķēnišķīgām drēbēm, Kurš tev ir devis varas simbolus, lai tu ganītu Viņa ganāmpulku, tagad tev saka, kā tēvs saka savam dēlam: „Zvēra teritorijā, Mans dēls, tu negūsi nekādu mantojumu, bet Manī, savā Kungā, tu iemantosi mūžīgo dzīvību: Es esmu tava daļa un tavs mantojums;”

vai Es no tavas mutes sadzirdēšu šos svētīgos vārdus:

„es gaviļēju priekā Savā Kungā, un mana dvēsele līksmojas par trīskārt Svēto Dievu, jo Viņš ir mani ietērpis pestīšanas drēbēs – Savā Dievišķībā; un kā līgavainis, kurš izgrezno savu līgavu, Viņš man ir uzlicis nevīstošu vainagu; Es esmu ticis greznots ar Viņa dārglietām kā līgava, kas greznojusies savās rotās; lai tagad mans Dievs Savā Trīsvienīgajā Godībā priecājas par mani; lai manā sirdī un manos kaulos uzzied Pavasaris;¹⁰ ak, cik ļoti mana dvēsele līksmojas Viņa Dievišķībā, jo tā būs manas dievišķošanas zīme;

¹ Jēzus izskatījās ļoti priecīgs.

² Vienlaikus dzirdēju arī vārdu „esmu”.

³ Vienlaikus dzirdēju vārdu „Valstība”

⁴ Es sapratu, ka iznīcināšana drīzāk attiecas uz pašas „idejas” iznīcināšanu, nekā uz pašiem dumpiniekiem.

⁵ Itāliju.

⁶ Uz Romu, „mūžīgo pilsētu”.

⁷ Sekoja klusuma mirklis, šķita, ka Jēzus apdomā, ko sacīt tālāk. Pēc tam Viņa Balss atskanēja kā Tiesneša Balss.

⁸ Jēzus uzrunāja kādu konkrētu personu.

⁹ Tad Viņš vērsās pie kāda cita.

¹⁰ Šeit tas ir domāts Dievs.

Tu, Kas katru gadu izpušķo zemi un atdzīvini tās sausumu, pārvērsdams to visdažādāko nokrāsu puķu dobē, nāc un izgrezno manu sirdi un pārvērt to pavasarī, lai visi eņģeļi priecājas un saka: „paskatieties – viņā ir Jahves Pavasaris! tagad visas radības Līgavainis var ieiet Savā dārzā, Savā Paradīzē; tagad kungu Kungs var līksmoties viņā un ar apbrīnu raudzīties pats Savā atspulgā; Skaistums un Godība pieder Visaugstajam; Godības Ietērps,¹ nevilcinies ieģērbt Savu bērnu Ķēnišķīgajā purpurā;”

Savā Žēlsirdībā uzklausī mani un atbrīvo mani no manas tik nožēlojamās miesas – tā bija mana impērija, kas mani turēja šīs zemes un tās īpašumu ieslodzījumā; lūk, es nāku un nostājos Tava Troņa priekšā, lai atdotu Tev savu sirdi² – tā ir vienīgā lieta, kas man pieder, manas mīlestības apliecinājums; ak, pielūgsmes cienīgais Līgavaini, pārveido manu sirdi šķīstā sirdī un caur Sava Svētā Gara – Aizstāvja - dievišķo spēku, dievišķo mani; liec Viņam jau tagad atmirdzēt manī kā Kristus Atnākšanas gaismai – tad mana dvēsele dzīvos un pagodinās Tavu Trīsvienīgo Dievišķību;”

tad Es, Jēzus Kristus, tev atbildēšu un sacīšu: „Es atalgošu tavu pazemību, liekot lāstam iznīcināt pašam sevi; lāsts vairs nebūs tavs tumsības pilnais ceļabiedrs, jo tagad ļaunumu tu esi aizstājis ar mīlestību, bet tumsību apmainījis pret gaismu; un, lai arī tu turpināsi dzīvot miesā, tavs gars mājās Debesīs, bet tava Man atdotā sirds dzīvos kāzu priekā; jā, Mans bērns, tāpat kā līgavainis priecājas par savu līgavu, tāpat arī tavs Dievs un tavs Viss priecāsies tevī; kopš šī brīža tu piederēsi Neizmērojamā Labuma dzimtai;”

... un tev, Mana Vassula, Es saku: labvēlīgā laikā Es tevi sūtīšu pie viņiem, un tu sevi parādīsi; tagad, Mans iepriecinājums, Es tevi atbrīvoju no rakstīšanas, lai tu varētu pievērsties arī citiem saviem pienākumiem;³

Es daudz labprātāk būtu vairāk Marija nekā Marta. Es esmu laimīga, kad varu sēdēt Tavā Klātbūtnē, Tu, pielūgsmes vērtais Dievs, un priecāties un līksmoties par to.

Vassula, nežēlojies, bet gan līksmojies par Mani; klausies, vai tas tevi mierinātu, ja Es sacītu, ka Savā neizsakāmajā Mīlestībā, ko izjūtu pret tevi, Es esmu tevi kā smaragdu iestiprinājis Savā ķēnišķīgajā kronī? Manu meitiņ, vai tas tevi mierinātu, ja Es sacītu, ka tu esi Mans smaržīgo un nevīstošo ziedu vainags, kurš grezno Manu Galvu? ja teiktu, ka esi Manās Ausīs skanošās visjaukākās mūzikas koncerts? vai tas tevi mierinātu, ja Es teiktu, ka esi kļuvusi par Manu garīgo troni, un, tevi apmeklējot, Es saņemtu vissaldāko smaržu iepriecinājuma dāvanu?

Kungam visvairāk ir vajadzīga nesavtīga un cēla sirds; cik bieži Manas Acis bija pievērstas vienīgi tev, Tās raudzījās tikai uz tevi, ak, Vassula!

Ak, mans Visaugstais Kungs! Manas acis cieši raugās Tevī, un Tev ir pievērstas arī mans prāts un mana sirds... Tu ar Savu Dievišķo Mīlestību un ķēnišķīgo dāsnumu esi iekarojis manu sirdi.

bet savukārt tu – Manējo ...

Tu esi mans vienīgais iepriecinājums!

un tu, Mana Vassula, kad tavas acis dedzīgā mīlestībā raugās Manī, arī esi Mans vienīgais iepriecinājums ... nest Mani savā sirdī nozīmē būt Dzīvībā;

Tu esi Dzīvība...

Mans Darbs,⁴ paslēpies Manī un priecājies Manī, un tādā veidā ienāc sava Pestītāja

¹ Eņģeļi nodēvēja Dievu par „Godības Tērpu”, jo par ikvienu, kurš ir svētuma stāvoklī, var teikt, ka viņš ir ietērpts Kristū.

² Arī savu brīvo gribu.

³ Ikdienu darbiem mājās.

⁴ Mēs visi esam Viņa radīšanas Darbs. Šajā gadījumā Kungs šos vārdus attiecināja arī uz manī notikušo pārveidi – manu atgriešanos.

iepriecinājumā; Es, Kungs, atklāšu tev vēl vairāk no tā, kas ir Manā Sirdī;
nāc, Es tevi svētīju;

IXΘΥΣ

1998. gada 29. augusts

Kungs, Žēlsirdīgais Dievs, nāc pie manis!

Mani bija apvijuši nāves valgi, bet Tu nokāpi no Debesīm Savā Godības pārplūnībā un Mirdzumā, un Savā ķēnišķīgajā dāsnumā tu mani atbrīvoji.

Man bija rokas, bet tās nebija spējīgas sajūst, man bija kājas, bet tās nespēja staigāt, man bija sirds, kura nepukstēja, un no manas mutes nekad neatskanēja vārds, kurš Tevi pagodinātu. Tomēr Tu, cilvēkus Mīlošais un Savas radības Līgavaini, Savā uzticamajā Mīlestībā no Saviem augstumiem noliecies pie manis, visnecienīgākās, lai mani atdzīvinātu un pārveidotu dziesmā, kas tiktu dziedāta Tev un Tavam Namam.

Redzi, ko esi darījis grēcinieces labā, pat ne reizes neiedomādamies, ka Tu riskē pazemināt Sava Darba vērtību. Tu Sevi esi ietērpis manī,¹ lai Tu varētu mani ievest Savos pagalmos, un ar lielu līksmību Tu man esi mācījis Savus ceļus, Tu man iemācīji, ka Veselums ir tas zizlis, ar kuru man jācīnās Tavā pusē.

Savā labvēlībā Tu man ļāvi iedziļināties Tavas rīcības motīvos, lai es spētu saprast Tavas rīcības veidu. Par zīmi mūsu laulībai Tu mani esi uzpotējis Savai Sirdij, lai mēs abi varētu gūt iepriecinājumu Tavā Dievišķajā Mīlestībā.

Tu man esi mācījis ienākt Tavā Priekā un mīlēt Tevi, lai tad, kad es runāju par Tevi, es sludinātu Tavu bijājamo Spēku un izstāstītu par Tavu Lielumu un Dāsnumu.

ak, Vassula, dziedī Man un esi arī Mana arfa;

Savā Mīlestībā Es tev esmu dāvājis dzīvību; Manas gādības paēnā ir noticis ikviens tavas elpas vilciens; Mans Vārds ir Dzīvība; vai kāds var teikt:

„Dievs nav darbojies”?

žēlastības gaismā Es tevi esmu aizplūvojis, lai tu piederētu Man un nemitīgi uzlūkotu Manu Sirdi;

ja citi saņem Manu Vārdu kā dāvanu, un Es tos apmeklēju, kad Es Pats to vēlos, tad tev Es esmu devis vienreizēju dāvanu: aicināt Mani tad, kad vien tu to vēlies;

vai redzi? Es tev esmu dāvājis šo īpašo privilēģiju, kas atbilst uzdevumam, ko esmu tev uzticējis, un Manai nastai, kas gulstas pār tevi;

vai redzi, kā Es visu apsvēru, kad to ieplānoju? tev pašai nepiemita nekādas spējas šim cildenajam uzdevumam – atdzīvināt un apvienot Manu Namu, tās visas tev ir devusi Mana Labvēlība; Es tevi esmu darījis par trauku, kurš nes šīs neizmērojamās bagātības – trauksli, bet skaidru, lai tik pāri plūstošs spēks nenāktu no tevis, bet gan no Manis, tava Dieva; Es mājoju tevī, tādēļ tu nezaudē spēkus;

vai Man nebūtu tiesības tevi darīt par to, kura pārējiem atgādina par Manu Žēlsirdību?
Tu mani uzaicināji uz Savu Mielastu...

Es esmu aicinājis tevi uz Savu Mielastu, un caur tevi – arī daudzus citus ...

Mani saista Tev dotie solījumi, es vēlos Tev atmaksāt pateicības parādu un uzticami strādāt Tava Nama labumam – jo Tu esi ne vien izglābis no nāves manu dzīvību, bet Savā Mīlestības neprātā esi ļāvis man brīvi staigāt Tavā Klātbūtnē jebkurā laikā un dienas stundā, peldinādams mani Savā Gaismā.

Tu mani esi sasaistījis ar Mīlestības un Draudzības saitēm, Tu mani esi piespiedis pie Savas Vissvētākās Sirds tā, ka nevienam mirstīgajam vairs neizdosies izjaukt mūsu dievišķo savienību.

¹ Tas nozīmē: es esmu ietērpta Kristū.

Savā pāri plūstošajā Mīlestībā Tu mani esi darījis stipru kā torni to priekšā, kuri man brūk virsū. Dzirdot par Svēto Garu, manu Līdzbiedru un manu Prieku, pašā dienas vidū viņus pārņem paniskas bailes...

Mans pīlār, kas atbalsti Manu Vienotības Krustu, izstaro Manas Godības Zināšanu gaismu, izstaro šai tumsībā Mana dāsnuma gaismu un nebaidies; Es tavā mutē esmu ielējis svaidītu eļļu, lai tu spētu runāt Manā labā; esi Mana dziedone, esi vienmēr labā noskaņojumā; dziedī šai paaudzei, ceļodama apkārt pasaule un ļaujies uz Manu žēlastību;

lai visi tie, kuri žēlastībā ir tikuši aicināti lasīt šo Mīlestības Himnu un mudināti baudīt šo apslēpto Mannu, uzplaukst, vēl dzīvodami trimdā;

visiem tiem, kuri ir tikuši aicināti lasīt Manu Mīlestības Dziesmu ar nožēlas pilnu sirdi, Es esmu devis svētdarošas žēlastības; lai viņu sirdis uzlūko Manas Augstības un Manas tēvišķās Mīlestības Godību un saredz Manī ne vien Visvareno, bet arī Labestības pilno Dievu, vismīlošāko un tuvāko Draugu; lai viņu ausis sadzird Manas Sirds nopūtas un vaidus, un viņi sevī iegūst pārliecību par Manu Lēnprātību;

Es tev blakus esmu licis sargu,¹ kurš ir nomodā par tavas sirds vārtiem – tas lūko, lai neviens iebrucējs nenovērsi tevi no tev uzticētās sūtības;

Mana Mīlestība, kad tu runā, nenovērsies no mērķa; jā, atkārtoti Manis teikto, bet dari to dažos vārdos; ieliec katrā sirdī Manis tev dotos dārgumus;

lai ikviens saprot, ka Manas Sarunas ir saldās pašas par sevi;

Es esmu ar tevi; ic;

1998. gada 1. oktobrī

Ak, Kungs, atver manas ausis un atmodini mani no miega,

Izstiep Savu vareno Roku no Debesīm un piecel mani!

ak, Vassula, dzirdēdamas Mūsu Debešīgajos Pagalmos atskanam radības saucienus, visas Debesis priecājas;

no sārņiem Es tevi esmu pārvērtis sudrabā, bet no sudraba – visizcilākajā dārglietā;

Mans bērns, lai tavas acis raugās uz priekšu, esi kā līgana ziedu vija ap Manu Galvu un piepildi Manu Sirdi ar prieku, klusējot paciezdama grūtības Manis dēļ;

cilvēki bieži tev uzbruks, bet tiem nekad neizdosies tevi pieveikt; tavi darbi Manis dēļ nekad nebūs veltīgi, tie piepildīs zemi ar pamācībām, liekot nākamajām paaudzēm zelt un plaukt;

Lai mana mēle pauž Tavu Mīlestības Dziesmu, lai manas lūpas sludina Tavu Taisnīgumu un Tavus varenos Mīlestības darbus.

pār tevi gulstas Mana labvēlība un tu esi saņēmusi Manas svētības;

ak, Manu bērniņ, naidīgi vārdi lidinās Man apkārt, lai arī Es nevienam neesmu devis iemeslu naidīgumam,² Manu uzticamību tie atmaksā ar apsūdzībām;

Bet kurš gan spēj pastāvēt Tavas varenās Rokas priekšā?

neviens ... neviens nespēj izturēt Manas Rokas varenību; vai Es neparādīju Savu Spēku, kad cilvēki Mani zākāja? Mani pazīst kā Tādu, Kurš Savā neierobežotajā spēkā satriec lepnos; lūdzies par to,³ kurš pats pār savu dvēseli ir izsaucis uguni;

¹ Es sapratu, ka tas ir kāds īpašs eņģelis.

² Es to sapratu tā, ka Jēzus Vārdi, kas ir manī, var izraisīt naidīgumu nocietinātās sirdīs.

³ Grieķijā, Rodas salā, kāds grieķu pareizticīgo priesteris, uzzinājis, ka kāds ebreju jaunietis, izlasījis „Patiesas dzīves Dievā” Vēstījumus, lūdz Kristību, nedevis viņam atļauju nokristīties grieķu pareizticīgo baznīcā. Mēs aizsūtījām pie priesteri kādu mūsu draugu, advokātu, lai tas aizbilstu jauneklā labā, bet pēc šīs sarunas priesteris vēl vairāk nocietināja savu sirdi, sacīdams: „Es nedošu atļauju Kristībai, pat tad, ja šis gadījums man liktu nonākt ellē”. Tādēļ Jēzus lūdza lūgties par viņa dvēseli, kuru tas pats savā neprātā bija nolēmis pazudināšanai.

lai šī tauta,¹ kuru Es tik ļoti esmu mīlējis, uzplaukst taisnīgumā; paliec Manā Mīlestībā un turi Manus Baušļus; Es esmu Ceļš, Patiesība un Dzīvība; klausies, Izraēl, – Tas, Kurš tevi izklīdināja, sapulcina tevi atkal kopā, un Es tevi, Izraēl², sargāšu kā Savu Acu raugu;

Izraēl, Mans tik ļoti dārgais dēls, tu Mani patiešām esi pieņēmis Svētā Gara spēkā, tādēļ uzplauksti Manā Dievišķībā un Manā Mīlestībā; mīli Mani, tāpat kā Es mīlu tevi; Es tev saku: Es pievilksu pie Sevis visas tautas, jo Manī ir Mūžīgā Dzīvība un Godība; esiet vienoti Manā Vārdā un sekojiet Man, likdami savus soļus Manās asiņainajās pēdās; ic;

Vassula, Es, Jēzus, esmu ar tevi; tavs Radītājs un tavs Pestītājs, Kurš tevi ir izveidojis, ir ar tevi, Viņš ir tev līdzās; atļauj Man iegravēt tevī Mīlestības Himnas turpinājumu; Mana tik ļoti mīļotā, atpūties Manī un Es atpūtīšos tevī;

Es, Jēzus, tevi svētīju; ic;

1998. gada 15. oktobris

Kungs, dāvā manām ausīm vārdus, bet manai sirdij palīdzi tos saprast.

Jā, Līdzjūtības Kungs, jo Tavs Vārds ir mans iepriecinājums, mans prieks un gudro zināšanas. Kungs, lai Tavs Vārds vienmēr ir uz manām lūpām, piepildi manu muti tikai un vienīgi ar šo Debesu Mannu.

ak, Vassula, vai Es tev neesmu uzrakstījis simtiem lappušu, kurās esmu tev devis padomus un zināšanas, lai tu spētu izplatīt Patiesību un dot skaidras atbildes tiem, kuri tev uzdod jautājumus? Es esmu taisnīgs visā, ko Mana Roka uzsāk darīt; tagad, Mana Goda dēļ, koncentrējies uz Mani un neļauj savam prātam gūt virsroku un tev diktēt; lai nekas neienāk starp Mani un tevi;³ vai Es Savā dāsnumā neesmu tavu dvēseli izdaiļojis tajā vietā, kur Es mājoju? vai tu neesi redzējusi Manu žēlastību nestos augļus?

Mana iemīļotā, lai tas dārgums, kuru esmu tev uzticējis, palīdz daudzu dvēseļu pestīšanai; Es tevi esmu aicinājis Savā Dievišķajā autoritātē un, neskatoties uz taviem kritieniem, uzticējis tev šo sūtību atjaunot Manu Namu un Manu Godu;

ja tā⁴ nebūtu patiesa, tad vai tava un citas dvēseles slavētu Mani un ilgotos pārdomāt Manu Dievišķību? vai jūs ar labpatīku runātu par Manu Nepārtraukto Klātbūtni?

vai Es pats neesmu ietērpies tevī, pat redzamā veidā?⁵ un, pasaki Man, kurš tevi samierināja ar Tēvu, parādīdams tev un caur tevi Viņa patieso godību un tēlu? un kurš tev iemācīja, ka Mēs⁶ esam radības Līgavainis?

Es tev esmu parādījis daudzas Savas Žēlsirdības zīmes; Mana mīļotā, atgūsti pārlicību, ka Es tevi patiešām esmu aicinājis uz Savu ķēnišķīgo mielastu;

kad Līgavainis sarunājas ar savu līgavu divatā, kad Viņš to maigi piekļauj pie Savas Sirds un noliecas viņai pretī pēc kāzu mielasta, vai viņa tam iebilst? ... vai tu iebilstu? tādēļ, kad Es to no tevis prasū, rīkojies un esi ļaužu vidū, bet patlaban esi kopā ar Mani svētajā kontemplācijā, atpūties Manī, ļaujoties Manai labsajūtai; nedomā, ka tu nesīsi mazāk augļu; ienāc sava Pestītāja Dievišķajā priekā;

(Mūsu Kunga mīlestības pilnie vārdi palīdzēja man atgūt pārlicību.)

Mana mīļotā, atceries, ka patiesā un tīrā teoloģija ir Manis, tava Dieva un cilvēci Mīlošā, kontemplācija;

esi svētīta;

¹ Izraēla, bet arī tie ebreji, kuri iepazīst Patiesību un tiek kristīti, un tādu nav mazums.

² Tos, kas nesen kristīti.

³ Manā prātā bija pavīdējusi drūma doma – „ja nu es esmu kļūdījusies?” Gribēju atgūt pārlicību.

⁴ Šī atklāsme.

⁵ Kad cilvēki ir redzējuši izzūdām manu seju un tās vietā parādāmies Kungu.

⁶ Trīsvienība.

IXΘΥΣ

1998. gada 19. oktobris

Kungs, palīdzi man it visā... Palīdzi man gandarīt par Tavu tautu un par Tavu Baznīcu, palīdzi man upurēt un lūgties – lai tas paceļas pretim Debesīm kā vīraks un ir Tēvam kā remdinoša smarža, lai Dēlam tas ir kā svēta eļļa, bet Svētajam Garam – kā pilnīga sevis veltīšana...

Ak, Svētā Trīsvienība, manas dvēseles greznojums, brīnišķīgais manas sirds rotājums un zīme uz mana prāta, manas balss ritms un manas esamības sargs... ko gan vēl vairāk es varētu teikt, lai man nepietrūktu vārdu?

Mēs paši¹ iežogojām Savu teritoriju, Mēs esam Viens Dievs Būtībā, Spēkā un Zināšanās, un jā, - Mums ir viena Griba un Valdīšana; Mēs iežogojām Mūsu īpašumu,² lai dotu tai mācekļa mēli, svaidījumu Mūsu Dievišķajam Darbam;³

Savā Spēkā Mēs izlējam Sevi tevī kā dzīvinošu šķidrumu; kā pavasarī mirdzoša saule Mēs atmirdzējam tevī, stiprinādami Mūsu pilsētu un svētnīcu,⁴ vēl pirms tai ir uzbrukuši ienaidnieki;

Mēs tev atklājamies Savās Zināšanās, parādīdami, kas Mēs esam; Mēs mācījām tevi, bet caur tevi – arī daudzus citus, dodot jums zināšanas, kādas piemīt gudrajiem;

Mūsu Žēlsirdības svētki!⁵ Mūsu trīsvienīgā Svētuma iepriecinājums, sakņojies Mūsu Gribā, esi kā vīraka avots vasaras laikā un turpini paust Patiesību, pareizi izskaidrodama tev doto Atklāsmi;

Mēs pārpludināsim tevi ar Savu Gaismu, lai tu labāk izprastu Mūsu Vārdu un iespiestu Mūsu dievišķo Tēlu katrā tev dotajā vārdā; Mūsu Majestāte nodrošinās visu, kā tev vēl pietrūkst; „tad kā augļu pilns olīvkoks un kā kalta zelta trauks, kurā iestrādāti dažāda veida dārgakmeņi”⁶, tu šajā sāpīgajā atkrišanas stundā ar cieņu gandarīsi, un tad, līdzīgi dziedonim, kas dzied slavas dziesmas, tava vārā balss lūgsies kopā Mums, ar Mūsu Vārdiem un Mūsu izpratni, būdama saskaņā ar Mūsu Gribu; Savā ķēnišķīgajā dāsnumā Mēs esam iekļāvuši tavu sirdi Savos apskāvienos un apveltījuši to ar Gudrību, lai tā varētu tikt nodota tālāk šai paaudzei, un šī paaudze gūtu no tās labumu;

tādēļ, maziņā, turpini iet pa ceļu, kurš īpaši tevi ir ticis noklāts ar safīriem, un esi Mūsu Trīsvienīgās Dievišķības vēstnese un apustule; apsēj katru zemi, lai Mūsu Valstība izplestos no jūras līdz jūrai; kalni un pakalni zemu nolieksies Mūsu pestījošās taisnības priekšā; tad Mēs Savā Spēkā aicināsim esamībā gan tās lietas, kuru nav,⁷ gan tās, kas ir;⁸

Es esmu Dzīvība un Augšāmcelšanās, kas mirušos ievēdz dzīvībā; paliec nodevusies Man un uzplauksti; nekad neraizējies; esi kā roze, kas aug strauta malā; esi svētīta un veltī savam Pestītājam saldu vīraka smaržu, lai tava smarža saplūst kopā ar Manējo un piepilda Manu Namu, apreibinot Manu saimi – ka tā atgriežas un kļūst par vienu sirdi; Es tevi pasargāšu no dušmām un no skaudības; saki: „visi Kunga Darbi ir labi, un īstajā laikā Viņš piepildīs ikvienu vajadzību;”⁹ jā – slavē Manus Darbus un esi tādā

¹ Svētā un Dievišķā Trīsvienība pēc Savas brīvas gribas lēmuma darīja mani par Savējo un nāca atdusēties manī, jo Paši, bet citu starpniecības, bija to nolēmuši.

² Mani.

³ Manu radīto būtību.

⁴ Mēs esam Dieva pilsēta un svētnīca, jo Viņš dzīvo mūsos.

⁵ Dievs mani uzrunāja vārdā „Svētki”.

⁶ Sīr 50, 10, 9.

⁷ Nesot garīgo atdzimšanu šai paaudzei.

⁸ Tālāk vēstījumu turpināja Jēzus viens pats.

⁹ Sīr 39, 33.

veidā Mana paradīze, μου Paraskeva;¹

Kungs, palīdzi man paturēt prātā Tavas pamācības un neļauj aizmāršībai nolaupīt to, kas manī ir labākais!

Godības pilnais Kungs, stiprini manus soļus, paturi mani nomodā un gatavu Tev kalpot...

Mans bērns, Gudrība ir apgaismojusi tavu dvēseli, iededzot tajā piemīlīgu liesmu un nemitīgi atklājot tev Mūsu noslēpumus; tā atklāj Mūs tādā veidā, lai tas varētu atdzīvināt šo paaudzi, stiprinot tās apņemšanos pieaugt Mūsu krāšņumā un kļūt cienīgiem ieiet Paradīzē;

pēc Savas Gribas Mēs Savā Trīsvienīgajā Svētumā esam iegājuši tuvā sadraudzībā ar tevi un pārpilnībā izlējuši pār tevi iepriecinājuma un mierinājuma straumes; Mēs tev atklājam ko tādu, par ko Baznīca bija aizmirsusi: pāri plūstošo saldmi; jā, patiešām! Visvarenā Dieva dievišķā saldme piesaista Viņa Tronim eņģeļu pulkus, tas liek neskaitāmām dvēselēm Mani slavēt un priecāties Debesu mielastā; Mūsu neizsakāmā saldme aptver visas Debesis;

jā, Mana Baznīca ir Mani aizmirsusi un atstājusi novārtā ... tā vēl arvien ir kaila, neizrādīdama nekādu interesi par Manu Dievišķo Saldumu; „Mana Līgava, kā gan tas nākas, ka tu esi pagriezusi Man muguru tieši tad, kad Es, atvēris Savu Sirdi tev, vēlos ar tevi sarunāties? Manu Sirdi piepilda neizsakāms saldums, bet tu neesi izpratusi, kas tieši pievelk Manu radību pie Manis ...”

Mana tuvā draudzene, novērs savas acis no visa, kas tev ir apkārt, un pievērs savas acis, savu prātu un dvēseli Manas Sirds svētajai kontemplācijai, un atļauj Man arī turpmāk būt šai salduma pilnajā un intīmajā dialogā ar tevi;

Mani, tavu dievišķo Draugu, valdzina tava dzīve, kuru tu nesavtīgi, pēc pašas gribas esi Man veltījusi; Mani līdz asarām aizkustina dzīve, kura Manis dēļ saņem apvainojumus un pacieš apmelojumus; Manas Sirds prieks, tu vēl arvien neesi līdz galam sapratusi, kā Savā dedzīgajā mīlestībā, ar kādu tevi mīlu, Es esmu nesaraujami savienojies ar tevi, lai tu kļūtu par vienu garu ar Mani; tādēļ paliec Manā Mierā; Mana uzticīgā Mīlestība nekad tevi neatstās;

Ak, mans Karali, manu sirdi aizkustina Tavu domu cēlums, un tā apreibst ikreiz, kad Tu vērsies pie manis. Žēlsirdība² ir pār mani kā rasa, Tās varenais apskāviens mani apēno... Pats Dievs ir mans Stiprums un Spēks, Dievs, Kurš mani mīl ar uzticamu mīlestību.

Mana mīlestība, tu redzi – Manī kopā sasaistās visas detaļas, un Manā Dievišķībā viss pieaug svētumā un šķīstībā; tādēļ tu, Mana Vassula, Manī tiek veidota par svētu trauku, kurš sevī nes Mani, par šķīstu un svētu dzīvesvietu Mūsu Trīsvienīgajam Svētumam, kurā Mēs Garā varam uzlūkot paši Sevi; tādēļ priecājies un līksmojies sava Līgavaiņa priekšā, Kurš attiecībā uz tevi vienmēr ir tik dāsns; paliec nevainojama, un Es nekad tevi neatstāšu;

tagad, Manas Sirds prieks, tu vari atgriezties pie citiem saviem pienākumiem; saņem no sava Pestītāja uz pieres Viņa Dievišķās Mīlestības skūpstu;

Es, Jēzus Kristus, tevi svētīju; ic;

1998. gada 20. oktobris

Mans Kungs un mans Dievs, Tu patiešām esi Visskaistākais! Iegremdēts Savā Skaistumā, Tu esi Dievišķs un Šķīsts. Kā gan lai es un visi pārējie neiemīlētos Tavā Maigumā? Tavas Lūpas klāj Žēlsirdības rasa, bet Savā Majestātē un mirdzumā Tu esi

¹ μου (*grieķu val.*) mana (Paraskeva).

² Dievs.

mūs svētījis, izrādījis mums uzmanību un labvēlību, un apdāvinājis ar neskaitāmām dāvanām, lai mēs līdzinātos ne vien Taviem eņģeļiem, bet arī Tev pašam.

Tavs Vārds ir līdzīgs brokātam, kurā Tu mani esi ietērpis un greznojis manu dvēseli Savai Majestātei. Un to visu Tu esi paveicis ar vislielāko prieku, pat nedomājot, ka tas varētu pazemināt Tavas Valdīšanas Zizli!

Dievs ir mani svaidījis...

jā, patiesi, un Es to esmu paveicis ar vislielāko prieku ...

tagad nāc un atbalsties pret Mani; tu neatradīsi nevienu, kurš būtu uzticamāks par Mani; tu neatradīsi nevienu, kurš būtu spēcīgāks un varenāks; Es esmu kristietības Klints un Pamats; Es esmu Tas, Kurš ir, Kurš ir bijis un Kurš nāk;

Mēs esam kļuvuši Draugi; Es un tu, tu un Es – mēs esam sasaistīti vienā veselumā; nekāds cilvēcisks spēks nebūtu spējis augšāmcelt tavu dvēseli, ja tas nebūtu tev bijis dots no augšienes;

patiesi Es tev saku: tavš Līgavainis turpinās tevi slacināt ar Debesu rasu,¹ lai tu, savukārt, apūdeņotu sausās zemes ar Pamācību straumēm; tad vīģes koks nesīs augļus, un vīna kokā ienāksies vīnogas; olīvkoki nesīs bagātīgu ražu, jo ir pienācis laiks Manai Dievišķajai Taisnībai nogāzt grēciniekus, kuri loka ceļus Zvēra priekšā; pavisam drīz vētra būs garām ...

- kalpo Manam Namam un runā Manā Vārdā, lai Es Savā transcendentajā Mīlestībā varētu turpināt izliet Savas svētības pār šo paaudzi;

- kalpo Manam Namam un liec Manam trīskārt Svētajam Vārdam izskanēt kā melodijai, kura nestu dziedināšanu atkrišanas samaitātajām ausīm;

- Mana izredzētā, kalpo Manam Namam, netaupīdama savus spēkus, kalpo Tam ar Manu vistīrāko Mannu, piepildīdama izsalkušo mutes ar Manu Vārdu;

- kalpo Manam Namam, lai Es varētu atjaunot tā spēkus, atgādini Tam, ka Mana Klātbūtne spēj izgaismot ikvienu tumsību;

ak, Vassula, pasaki viņiem, kā Es gaidu, lai viņi Mani aicinātu; līdzko Es ieraudzītu viņu nedaudz pavērtās lūpas gatavas izrunāt pirmos uzaicinājuma vārdus, Es nekavējoties nāktu un izceltu viņus no tumšajiem ūdeņiem, lai tie kopā ar Mani paceltos uz vēja spārniem; Es neklusēšu un neapslēpšu Savu prieku, bet uzrunāšu viņus dzejā, citu pēc cita atklādams tiem Savus noslēpumus;

Es izliešu ūdeni pār sausu zemi² un tuksnesī likšu izplūst straumēm;³ Es izliešu gan Savu Garu, gan Svētības, un ikviens atdzims; piesātināti ar Debesu rasu, tie savā garā pagodinās Mani;

tavs maigais Līgavainis atkal apstiprina tās lietas, kuras Es Savā trīsvienīgajā Svētumā tev esmu atklājis jau sen atpakaļ; nav citas Klints kā vienīgi Es, tavs Dievs;

vai redzi, kādus brīnišķīgus darbus Es daru Savam Namam? Es tevi esmu darījis par liecinieci Savā Namā, un Es esmu iedibinājis Sava Darba pamatus visur, kur biju tam paredzējis būt;

vai redzi, cik ļoti Es mīlu Manu Namu? Es Esmu apjozies ar spēku; tad nu pacel savu balsi Manā Namā un pavaicā Maniem ganiem: „vai jūsu vidū ir kāds, kurš būtu gatavs ar spēku un mīlestību atjaunot šo grīļojošos Celtni? vai ir kāds, kurš būtu gatavs aizstāvēt šo Namu? vai ir kāds, kurš saprot, par ko Es pašreiz runāju? vai Kunga Namā ir kāds, kurš ir gatavs paplašināt Dieva Valstību?”

ja ir kāds, kas ir tam gatavs, tad Es atspīdēšu pār to Savā Spožumā, ietērpdam viņu Sevī Pašā; Es viņam darīšu zināmu pats Sevi, un viņš ieraudzīs Mani stāvam Viņa priekšā; viņš redzēs Mūžīgo un Nemirstīgo Karali un vedīs visus cilvēkus pie Manis,

¹ Es to sapratu arī tā: caur Jēzus Kristus žēlsirdīgo Klātbūtni.

² Svētības.

³ Svētajam Garam.

jo Es būšu piepildījis viņa dvēseli ar Savu neizsakāmo Dievišķību un būšu viņu greznojis ar visiem iespējamajiem rotājumiem – tērpts ķēnišķīgā cieņā, viņš dziedinās šo paaudzi; kurlie dzirdēs un aklie redzēs, un visi vienā balsī sauks: „Mēs piederam Vissvētākajai Trīsvienībai: Tēvam, Dēlam un Svētajam Garam”;

un tu, Vassula, nepagursti rakstīt un pārpilnībā nes augļus; par tiem priecājas visi Mani eņģeļi;

Es esmu tev blakus, tādēļ nebīsties;

Es tevi mīlu; ic;

1998. gada 5. novembris

(Pirms sava brauciena uz ASV piedzīvoju ļoti lielu pretestību. Tā vien šķita, ka piepildās Kunga teiktais – tuvojoties Svētajam Garam, dēmoni sāk mežonīgi plosīties, ļaunuma spēki dara visu, lai izraisītu haosu. Cik tipiska ļaunā gara darbība, kad viņš cenšas iznīcināt Mūsu Pestītāja glābjošo vēsti! Cik bieži viņš šādā veidā ir uzbrucis Dieva uzticamajiem bērniem vēl pirms manas atbraukšanas! Lai tiek piedots tām dvēselēm, kuras klausās Sātana čukstos, un lai tās tiek pasargātas no ļaunuma...)

Par spīti troksnim, kurš nāca no Elles dziļumiem, Dieva varenā Roka spēja to apklusināt, un beigās Kungs guva uzvaru. Tūkstošiem cilvēku nāca, lai ieklausītos Kunga vēstījumos. Tie, kuri Sātana iedvesto maldu ietekmē bija izdarījuši nepareizu spriedumu par mani un nevēlējās manu klātbūtni, tika atstāti bez spēka...)

Svētīgs ir cilvēks, kurš rūpējas par taisnību un darbojas pēc taisnības...

Mans bērns, saproti, ka ikviena mēle, kura par tevi ir izteikusi apsūdzošus pravietojumus, Tiesas dienā tiks atspēkota, ja vien tā neatgriezīsies; tiem ir vajadzīga lūgšana un gandares vīraks;

dēmonus kaitina Mana Svētā Gara skaņa, un tie pastiprina savus spēkus visos iespējamajos veidos; tie iet līdz galam, nežēlīgās dusmās un ar meliem uzbrukdami Maniem vēstnešiem, jo šīm Varām, Valdīšanām un Spēkiem virs zemes pieder liela vara, tomēr nebaidies, jo arī viņi pakļaujas Manām pavēlēm; tie Manā priekšā bailēs atkāpjas un dreb, redzēdami Manu Krustu;

Mana priekpilnā vēstnese, Es tevi esmu svaidījis ar eļļu, lai tu būtu Manas Mīlestības, Vienotības un Izlīguma Atbalss; Es atkal atkārtēju, ka esmu darījis tevi par liecinieci Savu ļaužu priekšā, redzi?; visi pulcējas un nāk, lai klausītos Manā Mīlestības Dziesmā, un, to darot, viņi sāk starot, jo Es kā saule apspīdu viņus ar Savu Spožumu un Godību;

šodien Es tev saku: tava Pestītāja uzvara ir arvien tuvāk, un Es nekavēšos atgriezties; Es nesīšu pestīšanu tiem, kuri Mani mīl;

jau kopš iesākuma Es pasludināju nākotni un pravietoju par gaidāmajām lietām, tomēr daudzi jau ir nosirmojuši, bet vēl arvien nav sapratuši Manis teikto un nekad arī nesapratīs; no šī brīža tu saņemsi sapratni; paaudze, reiz¹ Es tevi jau brīdināju, ka Lielās Atkrišanas dēļ dumpinieki,² kuri sevi dēvē par zinātniekiem, slepus ir aizbarikādējuši ceļu uz Manu Svētnīcu, tie atklāti to izlaupa ar nolūku sabradāt kā dubļus uz ielas Manu Dievišķību un Manu mūžīgo Upuri, paši izdodami apkaunojošus likumus;

Es sacīju, ka Mana Roka vēl arvien ir pacelta sitienam, un Mana Taisnība nāks pār jums, pārklājot jūs ar plašām čulām, tā apdedzinās jūsu paaudzi un visu dzīvo, kas tai ir apkārt; tai mirklī daudzi vēlēšies elpot, bet ieelpos vienīgi svelošu vēju – tas viņus iekšēji dedzinās, darīdams viņus par dzīvām lāpām;

¹ 1988. gada 3. jūlijā.

² Dumpinieki citiem vārdiem ir „Sātana dūmi” par kuriem pravietoja pāvests Pāvils VI.

izvirtusī paaudze, vai nezini, ka šajās tumsības dienās, kurās tu dzīvo, tu esi ielpojusi svelošu atkrišanu? tu esi ielpojusi atkrišanu, kura dedzina gan tavu iekšieni, gan ārieni, un rada tavā dziļākajā būtībā neskaitāmas čūlas; daži vaicās: „kāpēc Dievs mums to ir darījis?” vai neesat lasījuši, ka „jau tagad Dieva dusmas parādās no Debesīm pār visu cilvēku bezdievību un netaisnību, kas apslāpē patiesību”?¹ bet neviens nav sapratis Manis teikto...

Es esmu aicinājis uz patiesu un dziļu gandari, lai jums nebūtu jācieš Atkrišanas sekas, bet esmu saņēmis vienīgi nelielu gandari, jo dēļ paļāvības trūkuma uz Mani Manis teiktais ir ticis pakļauts cenzūrai; viņi nepaļāvās uz Mani, un arī pilnībā nenoticēja Manam Spēkam, un līdz ar to nespēja arī izplatīt Manus vārdus, kuri bija izteikti, lai brīdinātu šo paaudzi;

paaudze, tevis pašas uzvedība un darbi ir izraisījuši šo Atkrišanu, un tā caurdur tavu sirdi, un tai pašā laikā, kamēr Es tev saku šos vārdus, Manas Acis piepilda Asins Asaras, un Mana Sirds jūsu visu dēļ nepārstāj raudāt kā flauta ...

šodien tu, paaudze, runā tā: „Mans Dievs, es esmu noraizējies par sevi un savu ģimeni; svelošais vējš man liek locīties sāpēs;” tomēr līdz pat šai dienai Manis teiktais netiek ņemts vērā un uztverts nopietni; piedzīvodams iekšēju svelmi, tu slāpsti pēc svaiga gaisa, bet, kad Mans Svētais Žēlastības Gars nonāk pār tevi, lai dāvātu brīvību, kad tas nonāk Savā Godībā pie tevis, lai tu ielpotu Dzīvības Dvesmu – Dieva Elpu, kas ir Svētais Gars – tad jūsu dumpīgās un nevaldāmās sirdis turpina Mani atstumt; Mana Atgriešanās ir neapšaubāma, bet jūs vēl arvien neesat pilnībā izpratuši tās nozīmi; tā arī tas ir, Mana Vassula – Mana Mīlestība liek Man pasteidzināt Savu atnākšanu;

nav vairs ilgi jāgaida, līdz Visvarenība, Gudrība un Labums gūs savu uzvaru; ecclesia atdzims tās Trīsvienīgajā Godībā; svētīgs ir tas, kurš ļauj Man mānot viņa dvēselē; svētīgs ir tas, kurš piekļaujas Manām Krūtīm un ļauj Man viņu apskaut – viņa dvēsele Manos Pagalmos tiks pazīta² pēc Manas smaržas, kas gulstas pār viņu; svētīgs ir tas, kurš pieņem Manu Vārdu un to ievēro, jo viņš tiks atzīts par svētu; saki šai paaudzei – it īpaši tiem, kuri Mani nepazīst – ka Es Savā Dievišķajā Mīlestībā, kura ir devusi tev pārdabiskas žēlastības, lai tu augšāmceltu Baznīcu, To izgreznotu un pavērtu Tai Dzīvā Ūdens Avotus, Es esmu šīs atklāsmes Autors un Es aizturu vēl lielākas Sava Spēka žēlastības, kuras tev tiks dotas vēlāk, to noteiktajā laikā;

Kungs, Tu par brīvu esi man devis žēlastības no Saviem labumiem. Kungs, Kas mīli Dzīvību, Tava Žēlsirdība ir glābusi mani un daudzus citus. Gods Dievam, lai ir slavēts Viņa Svētais Vārds.

Mana iemīļotā, paliec tagad savā Atdusas vietā;³ melodiskie sirdspuksti, kurus dzirdi, ir Manas Mīlestības Nopūtas par katru no jums; nāc; mēs, mums?

IXΘΥΣ

1998. gada 11. novembris

Labvēlīgais Kungs, es Tevi lūdzu, nāc un audzini manu gribu, lai tā kļūtu par Tavu Gribu, attīri to un pārveido, lai tā būtu vienīgi Tava Dievišķā Griba. Nāc un nogalini manī visu, kas tevi apvaino, lai, pateicoties šim žēlsirdīgajam žestam, Tiesas dienā es nostātos Tavā priekšā nevainojama un būtu patīkama Tavās Acīs.

¹ Rm 1, 18.

² Pieņemta.

³ Viņa Vissvētākajā Sirdī.

Jēzu, tādēļ, ka Tu miri Savas pāri plūstošās mīlestības dēļ uz mani, dāvādams man dzīvību un laimi, un dalīdamies ar mani Savā Valstībā un Godībā, iezīmē mani par Tavu īpašumu uz mūžiem.

Mans priesteris¹, turpini greznot Manu Galvu ar mīlestības ziedu vītņēm, liec to ērkšķu Kroņa vietā, kuru šī paaudze ar tādu labpatiku uzspiež Man galvā, un ar varu velk Mani un jauno Ģetzemani; Savā pāri plūstošajā Mīlestībā, un arī Savā agonijā, kas tik ļoti līdzinās Ģetzemanes agonijai, Es esmu šīs lappuses rakstītājs jums visiem, lai jūs ticētu Mana Svētā Gara spēkam, Kurš liecina par Mani; Paraskevi, pagodini Mani savā sirdī, veltīdama Man savu laiku, lai atkal pierakstītu Manus vārdus, kurus piepilda nopūtas un sāpes; nekad neatstāj novārtā lūgšanu, bet savu prātu pievērs vienīgi Manai nomainīgajai Dievišķībai;²

ak, Mans bērns ... turpini būt pacietīga, un, pateicoties tavai pacietībai, Es turpināšu ieplūst sausās zemēs, Savā Dievišķajā Mīlestībā slacinādams tās ar Debesu rasu un izaudzējot zaļumu piesārņotās vietās; neļauj savā sirdī ienākt satraukumam, uzticies Man, savam Radītājam, jo Es spēju darīt lielas un varenas lietas; Es esmu bezgalīgi bagāts žēlastībā un tikumā, tādēļ Es aicinu tevi, Mana līgava, dalīties ar savu Līgavaini mūsu laulības godpilnajā Instrumentā – Mana Krusta spožumā ...

(Es sapratu, ka Kungs mani aicina ne vien uz līdzdalību Krustā, bet arī uz dziļāku ieiešanu Viņa Ciešanu noslēpumā – šādu uzaicinājumu es biju saņēmusi jau savas atgriešanās sākumā. Mūsu Kungs, mūsu Laulātais Draugs un visu cilvēci Mīlošais Dievs vēlreiz nonāca no Sava Troņa, lai ļautu man pilnīgāk izprast Viņa Krusta vērtību un nozīmi.)

nāc brīvprātīgi – tā, kā ikreiz, kad Es tevi aicinu Savos apskāvienos ...³ apskaut Mani nozīmē apskaut Manu Krustu ... tagad ļauj Man tevī dvest Savus Dievišķos Vārdus:

Es tev sacīju, ka, apskaujot Mani, tu apskauj Manu Krustu un šajā apskāvienā tu tiec izpeldināta Manā Gaismā; Man atkal jāuzsver, ka vienīgais veids, kā savienoties ar Manu Dievišķo Mīlestību, ir labprātīgi un ar mīlestību apskaujot Manu Krustu, un tu zini, ka tas nes gan ciešanas, gan priekus; šis Krusts tevi aizvedīs uz vietu, kurā tiks pagodināta tava dvēsele – uz Golgātu;

Manos maigajos apskāvienos tu iemantosī prieku, vislielākais no tiem būs tad, kad tu atklāsi, ka esi kļuvusi par Manu Ciešanu attēlu un daļu no Manis, Vispilnīgākā un Augstākā Upura: tu kļūsi par vēl vienu mīlestības upuri, par vēl vienu dzīvo krucifīksu, par vēl vienu vergu, kurš tiek izpārdots visai pasaulei; un, būdama Manos apskāvienos, tava dvēsele smelsies no Manis spēkus un visus tos tikumus, kas vajadzīgi, lai līdzinātos Man;

iemīlējusies Manā Garā, tava sirds dziedās slavas himnas, kuras aizsniegs Augstumus, un, nonākot Āmen Ausīs, tā tiks pagodināts Trīsvienīgais Dievs;

kurš jūsu laikos ir pilnībā izpratis Mana Krusta godību? tikai retais ... tādēļ Es esmu nācis, lai caur tevi un Krusta ciešanām mācītu pasauli; Savās slāpēs pēc dvēselēm un Savā agonijā redzēdams tās pazūdam mūžīgajās ugunīs, Es aicinu ikvienu pasaulē uz atgriešanos un aicinu ikvienu sagatavoties uz Manas Valstības godības pilno Valdīšanu zemes virsū, kurā Mana Dievišķā Griba kļūs par jūsu ikdienas dzīves būtību un par zīmi uz jūsu pierēm;

Es saucu jūsu dvēseles naktī, laiku pa laikam pētoši lūkojoties caur jūsu sirds logu, cerībā sadzirdēt no jums šos vārdus: „nāc, mīļotais Pestītāj, nāc un atver manas Nakts acis, pievērs manu sirdi Tavai labvēlībai un novērs to no visa ļaunā; nāc un atver man

¹ 1. Pēt.2, 9

² Jēzus dziļi nopūtās.

³ Sekoja īss klusuma mirklis, pēc kura Jēzus Balss intonācija kļuva ļoti nopietna, un Viņš sacīja: “apskaut Mani nozīmē apskaut Manu Krustu...”

Tikuma vārtus, lai es, ienācis pa tiem, godbijībā zemos Tavas Trīsvienīgās Godības priekšā; manas dvēseles Iemīļotais, dāvā man vēlreiz dzīvību caur Tavu Godības pilno Vārdu;” tad Es tev atbildēju: „Es nekad tevi neatstāšu; par godu Savam Vārdam Es, Kurš Savā majestātiskumā stāvu pār debesīm un pār zemi, dāvināšu tev Dzīvību;”

Vassula, tagad dāvā Man mierinājumu, atbalstīdamās pret Mani; labprātīgi dāvā Man atpūtu tavā sirdī, veltot Man savu laiku; mīli Nemīlēto un seko Maniem norādījumiem;

Es, Jēzus, tevi svētīju, sacīdams: Manas Debesis ir tevī;

rīt Es turpināšu Savu Vēstījumu; ic;

(Nākamajā dienā Kristus atgriezās un aicināja mani pierakstīt Vēstījumu. Mana sirds, prieka pilna, atsaucās Viņam šādiem vārdiem:)

Nāc, Žēlsirdības Kungs pie manis Savā pāri plūstošajā Mīlestībā un dievišķajā Maigumā. Tava apzīmogotā verdzene ir gatava Tev kalpot.

tu esi tikusi apveltīta ar godu tikt apzīmogotai, iezīmējot tevi, ka tu piederi Mani, ka esi Mans īpašums ... Šīs zīmes ir ļoti cildenas un nenovērtējamas – Es tās atklāju tiem, kuriem vēlos; pat, ja ārējās acis tās neredz, ar žēlastības palīdzību tās var ieraudzīt ar dvēseles acīm;¹

Es Pats nācu pasaulē, lai kalpotu, un ne tādēļ, lai tiku apkalpots; būdams Dievišķā statusā, Es Sevi iztukšoju, lai pieņemtu verga stāvokli; tā kā Tēvs Mani deva jums visiem kā Dāvanu jūsu atpirkšanai, tad līdz ar Mani jums ir tikusi uzdāvāta arī visa Mana Griba;² savukārt Es jūsu dienās aicinu Savus izredzētos, Es tos pieceļū, lai viņi kļūtu līdzdalīgi Manā Pestīšanas Plānā, un daru tos līdzīgus Sev Pašam;

viņi ir izredzēti vēl ilgi pirms savas radīšanas ar nolūku kļūt par patiesu Manis attēlu, par līdzdalībniekiem Manā Mīlestības Plānā; Es tos esmu pagodinājis, apzīmogodams ar tādām pašām zīmēm, kādām Es esmu apzīmogots, lai tie pilnībā kļūtu par Manējiem, un parādītu pasaulei, ka viņi patiesi pieder Man un ir Mana sēkla ... kad viņi tiek pakļauti vajāšanām un spļāvieniem, kad viņiem tiek draudēts un viņi netiek saprasti, tiek apmeloti un viņiem uzbrūk, tad ziniet, ka viņi patiesi ir Manis sūtīti, tie ir kauls no Mana kaula un miesa no Manas miesas;

apzīmogotas ar visām pagodinājuma zīmēm, kuras Es saņēmu jūsu izpirkšanas dēļ, arī šīs cēlās dvēseles tevis dēļ, bezdievīgā paaudze, ik dienas tiek mīdītas kājām, tās tiek slepkavotas un viņas nodod tiesai pat Manas Baznīcas augstas amatpersonas! tāpat kā avis, kuras tiek vestas nokaušanai, arī viņas uz viltus apsūdzību pamata tiek nodotas tiesai, un to izdara tie, kas līdz pat šai dienai atbalsta visu laikmetu Manu svēto un Manu praviešu slepkavošanu; un cik atjautīgi viņi izmanto Manus Vārdus,³ lai attaisnotu savu neticību!

viņu uzvedība Man nepatīk,⁴ jo, traucēdami Maniem izredzētajiem pasludināt Manai tautai Manu Gribu un kavēdami Mana Nama atjaunošanu, tie kļūst par visas cilvēces ienaidniekiem; tādā veidā šie apspiedēji piepilda pilnu savas netaisnības un bezdievības mēru;

Mana Vassula, kā jau to sacīju, Es dodu tevi visām tautām kā Savu dāvanu; tas nozīmē, ka viņu labā tu atbalso Manus Vārdus un kalpo Baznīcai;

kopš mūžības Es biju nolēmis, ka tu, daloties Manās ciešanās, kļūsi par patiesu Manis attēlu, lai kādu dienu dalītos arī Manā Godībā; Mana Krusta Gaismā veido sevi

¹ Kā Kungs saka – tikai saņemot īpašu žēlastību, mūsu dvēseles acs spēj ieraudzīt neredzamo un iekšējo, to, kas nav pamanāms ar parastu skatienu. Iekšējās Viņa Ciešanu zīmes var tikt piešķirtas dvēselei, kura tās sajūtīs, kļūdama līdzīga Visaugstākajam Upurim – Jēzum.

² Jēzum ir tā pati Griba, kas Tēvam.

³ Jēzus runā par tiem, kuri neuzklausa Viņa padomu: „Pēc viņu augļiem jums būs tos pazīt”.

⁴ 1 Tes 2, 15 – 16.

saskaņā ar Manu prātu; kalpot Gaismai nozīmē to pašu, ko kalpot Mana Krusta pagodināšanai;

Mana iemīļotā, Es esmu tev devis neatlaidības garu, lai turētos līdz Manā solī; nakts ir jau gandrīz galā, un pavisam drīz atausīs diena, tādēļ esi drosmīga, meitiņ, esi drosmīga ... visas šīs lietas Manā Vārdā tu esi paveikusi, pateicoties vienotībai ar Manu Krustu – tu darīji visu, ko spēji, lai Manā Vārdā liecinātu par Maniem Vēstījumiem; tas ir noticis, lai piepildītos šie vārdi: „tie, kuri nekad nav dzirdējuši vai redzējuši Manu Gribu, saredzēs un sadzirdēs Mani, bet tie, kuri Mani nav sapratuši, sapratīs Mani, pateicoties Mana Svētā Gara žēlastībai;”

tādēļ turpini apskaut Manu Krustu un, nesdama Manu Mīlestības Dziesmu vienā rokā, bet Manu Krustu – otrā, ej tālāk par jūrām; esi Mana priecīgā vēstnese, nekad neatsakoties no Mana Krusta; turpini pasludināt Manu Gribu un visas tās lietas, par kurām tu esi dzirdējusi un kuras esi no Manis iemācījusies – esi Mans prieks un Manas debesis;

atceries – Es esmu tev dāvājis līdzdalību Savā Vienotības Krustā, un tev ir arvien jābūt uzpotētai savam Dievišķajam Līgavainim – Viņa Krūtīm un Manam Krustam; lai caur Manu Krustu tavas acis ierauga lietas, kuras ir neredzamas, bet mūžīgas, bet novēršas no redzamā, kas izzūd vienas dienas laikā; caur Mana Krusta prizmu raugies pēc lietām, kuras Tas var tev vēlāk dāvat Debesīs;

visas Bagātības, kuras var tikt atrastas Manā Sirdī, ir ieraugāmas ar jūsu Izpiršanas un Pestīšanas instrumenta – Mana Krusta – Aci ... cilvēka piederību Man, viņa vienotību ar Mani, viņa izaugsmi Manī pierāda tas, ka viņa sirds ir pilnībā uzpotēta Manam Krustam un visam, ko tas sevī nes; katram, kurš ir pārliecināts, ka pieder Man, ir jāsaprot, ka viņš pieder arī Manam Krustam;

vai neesi lasījusi:¹ „jo dievišķas skumjas nes atgriešanās svētību,² ko neviens nenožēlos, bet pasaulīgas skumjas nes nāvi; jo redziet – šīs dievišķās skumjas – kādu rosību tās jūsos ir uzmodinājušas, pat aizstāvēšanas, uztraukumu, bailes ilgas, centību, sodīšanu!” un Es vēlētos piebilst – kādu prieku, intensīvu neatlaidību un spēku;

kad tu žēlastībā tiki novesta līdz ciešanām,³ lai tu nāktu pie nožēlas, tev tika atvērtas acis, jo tu centīgi paklausīji Manai Balsij; Mana Vassula, palūkojies, kā Es tevi esmu vedis grēku nožēlā, palūkojies, kā Es esmu aizvedis tevi līdz Savam Krustam; uzlūko prieku, kādu Es piedzīvoju, kad tu brīvprātīgi piekļāvies Man un tad arī Manam Krustam!

Mans Prieks plūst pāri malām, un Es esmu piepildīts ar mierinājumu; nav viegli sapulcināt Manus jērus, nemaz nerunājot par viņu apvienošanu; meitiņ, bet dāvājot Man pilnīgu paļaušanos tādās lietās kā uzticēšanās, mīlestība un ticība, Es varu tevī virzīties uz priekšu, izplatot Savu Vēsti tā, kā to vēlos ... Mana Vassula, caur taviem pārbaudījumiem Es gūstu uzvaru;

esi mierā un tupini dzīvot Mana Krusta Gaismā patiesu dzīvi Manī,

Jēzū Kristū;

IXΘΥΣ

1998. gada 28. novembris

(Šodien Dieva svaidītajiem vēstījumiem aprit 13 gadi. Es visu dienu veltīju pārdomām par to, kā man ir tikusi dota šī nepelnītā žēlastība. Es sacīju: „Neviens tik grēcīgā stāvoklī nav atradis tik lielu Dieva labvēlību kā es. Dievs apžēlojās par manu dvēseli, karaļu Karalis ieveda mani Viņa ķēnišķīgajā Saimē. Viņš mani nosauca vārdā un ieaicināja Savā lielajā mielastā, izturēdamies pret mani ar ķēnišķīgu devīgumu. Tad,

¹ 2 Kor 7, 10 – 11.

² Apskaujot Krustu, mēs tiekam ievesti grēku nožēlā.

³ 1985. gadā.

it kā ar to visu nebūtu gana, lai remdētu Viņa kvēlās ilgas apmierināt mani, Viņš, karaļu Karalis, Savā pārlicīgajā un pāri plūstošajā mīlestībā uz mani apveltīja mani ar privilēģiju jebkurā laikā nākt Viņa ķēnišķīgajā Klātbūtnē, Viņš man dāvāja brīvu pieeju Saviem ķēnišķīgajiem Pagalmiem. Mans grēcīgums un, kā šķiet, arī mana niecība, ļāva man iemantot Viņa labvēlību. Savā nodomā mani izglābt, Dievs man atklāja Debesis un zemi, un visus brīnumus zem Debesīm. Lai iemācītu mani slavēt Viņa Svēto Vārdu, mūsu Kungs un Dievs iemācīja man To izdziedāt.”

Ak, Kungs, lai arī man sejā lūkojās Nāve, tu Savā varenajā Spēkā mani izglābi. Tu pastiepi Savu ķēnišķīgo Scepteri pretim radībai, kuras nebija.¹

Lai ikviens piemin Tava Vārda un Tava Sceptera Spēku. Ar lielu prieku tu manai nožēlojamai dvēselei atklāji Sava Bagātības un nebeidzamo Tavas Valstības krāšņumu. Tu nekad neesi izturējies pret mani tā, kā es būtu pelnījusi savu vainu dēļ, bet gan devi pavēli manam eņģelim, sacīdams: „paņem viņu; atved viņu mājās sveiku un veselu – Mums² un Mūsu Namam...”

(Pēc tam manu uzmanību sev piesaistīja mans eņģelis. Kā agrākajos laikos es viņam lūdzu, lai viņš man kaut ko uzzīmētu...)

ZĪMĒJUMS

Visaugstā Dieva meita, miers, miers; ieej mūsu Kunga priekā; esi paklausīga vienīgi Viņam, bet es, tavs sargeņģelis, upurēju tev šo rozi no savas sirds; izproti un iemācies pazīt mūsu Kungu; ieej Vissvētākajā Sirdī; Dievs tevi ir aicinājis, un tagad tu esi radusi mieru ar Viņu;

es, Daniels, Dieva kalps, aiznesu tevi pie Visaugstā; šodien Debesis priecājas; nāc un ar pašāvību tuvojies Žēlastības Tronim;

Es, Daniels, tevi svētīju Vissvētākajā Trīsvienībā;

Daniels – Dieva kalps;

(Tēvs noliecās no Debesīm un tuvojās man...)

Mana Vassula, nekas Mani neiepriecina tik ļoti kā tie mirkļi, kurus tu ar visu savu būtību pavadi Manā Klātbūtnē; cildini Manu Vārdu; Es, Dievs, noraugos lejup no Debesīm un ieskatos tavā istabā, ziedīņ; tu esi redzējusi Manu Godību, tu esi nobaudījusi Manu saldumu un esi saņēmusi Manu labvēlību; vēl pirms kalni radušies, pirms no zemes izspraucās asni, Es jau biju tevi izraudzījis, Mana mīļotā, lai tu izdziedātu melodiju par godu Manam trīskārt Svētajam Vārdam un caur Manu Vārdu dāvātu dzīvību mirušajiem; Mans bērns, kopš tavas dzimšanas brīža Es uzticēju Savam eņģelim rūpēties par tevi, tevi sargāt un atnest pie Manis; vai redzi? vai kāds vēl var apšaubīt, ka Dievs nebūtu parādījis Savu dievišķo Spēku un būtu aizmirsis par Mīlestību un Uzticamību Savai radībai;

ak, Vassula, šie ir bijuši trīspadsmit smaržu pilni gadi, trīspadsmit svaidītu Vēstījumu gadi, kuri tev ir tikuši uzticēti, lai tu pasludinātu tautām Manu Gribu; Es runāju, un tu noticēji ... Es tev uzticēju šo bezgalīgo dārgumu un piepildīju tavu paaudzi ar Savu smaržu; ikviena dvēsele, kura atvēra Man savas sirds logu, tika smaržas apdvesta gan iekšēji, gan ārēji; Mans saldums iesniedzās līdz pat kaula smadzenēm, iesmaržodams dvēseli, prātu un garu ... vai nezināji, ka Es piepildu visu, ko esmu apsolījis?

Mans bērns, atbalsties tagad pret to pašu Sirdi, Kurai vistuvāk ir Mans Dēls Jēzus Kristus; atceries: Es audzināšu šo paaudzi un Es tiem palīdzēšu saprast, ka nemirstība ir atrodama, kļūstot par Trīsvienīgā Dieva atvasi; Es esmu nolēmis ievest ikvienu dvēseli dievišķā un tuvības pilnā mīlestības vienotībā; Es esmu nolēmis tās dievišķot Mūsu vienotajā Būtībā un Mūsu kopīgajā Gribā ...

¹ Pārnestā nozīmē: manis nebija līdz brīdim, kad Kungs Dievs mani piecēla no manas garīgās nāves.

² Trīsvienībai.

Gods lai ir mūsu Trīsvienīgajam Dievam, Debesu un zemes Dievam, kura spēkā uz ceļiem krīt visa radība. Lai Viņam ir gods Baznīcā no paaudzes paaudzē.

Visi kopīgi atzīsim, ka ir tikai viens Kungs, viena ticība, viena Kristība un viens visu Dievs un Tēvs caur visiem un visā. Atzīsim vienīgo patieso teoloģiju – Dieva uzlūkošanu Viņa Trīsvienīgajā Godībā un dievišķajā Noslēpumā!

esi svētīta; Es, tavs Mūžīgais Tēvs, tevi svētīju visu Debesu priekšā, sniedzot uz tavas pieres Savu dievišķās Mīlestības svaidījumu;

1998. gada 30. novembris

Kungs, tā ceļa galā, kuru Tu man esi noklājis, ļauj man iemantot Tevis apsolīto prieku. Lai tas notiktu, Taisnīgais Tēvs, iemāci mani ietērties taisnīgumā un drosmē.

Ak, Kungs! Tavu Namu nemitīgi satricina dumpīgums, un nav pat pamanāms, ka būtu iespējams ieviest vienotu Lieldienu svinēšanas datumu. Vēl ne... Kopš brīža, kad kristīji mani Savas Sirds Agonijas ezerā, Tu manu dzīvi esi pārvērtis par raudošu flautu ...

Es zinu, ka mani ir aicinājis Pats Dievišķais Spēks, es zinu, ka esmu dzīvā Aizstāvja apkampienos, un ka Viņš svinēs uzvaru pār zemes pīšļiem, tomēr pamodusies es vēl arvien atrodos savā miesā.

Ak, manu domu Tulks, neļauj, lai Tava arfa – kā Tu mani dēvē – tiek uzskatīta sēru dziesmām, jo es varētu izdarīt grēku. Lai Tava pieķeršanās nepārbauda mani tik ļoti kā šobrīd.

meitiņ, beidz nu vāvuļot ... tieši šobrīd mīlestības pārpilns Es stāvu tavā priekšā, atgādinādams, ka nav iespējams būt kopā ar Mani, ja tu nedalies Manās Ciešanās un, ja tavas rakstura īpašības nekļūst līdzīgas Manējām; Mūsu tuvības pilnajā vienotībā un apskāvienos Es esmu tev dāvājis Savas Mīlestības svaidījumu, lai tu kļūtu par vēl vienu dzīvu krucifiksu, par vēl vienu vergu, kurš tiek pārdots pasaulei; Es tevi iegremdēju tajā, ko tu pilnīgi pareizi nosauci par Manas Sirds Agonijas ezeru, un paskaties, ko šī kristība tev ir devusi, kādu smaržu un ķēnišķīgas drēbes; Es pret tevi izturējos tā, kā iztuos pret Saviem izredzētajiem;

¹ redzi, Es tevi esmu ietērpis Savā Dēlā Jēzū Kristū,

un Es² – Vārti, caur kuriem tikumīgie nokļūst Debesīs – svinīgi tev saku: paliec kā lilija šajā Kristus Agonijas ezerā, esi zieds, kurā ir tikušas iepilinātas vistīrākās mirres – Kristus asaras; tad Mēs varēsim teikt Savai iemīļotajai: „cik spēcīga ir tava smarža, tā ir spēcīgāka par jebkuru citu ... ietērpta Mūsu neizsakāmajā Gaismā, turpini izplatīt savu saldo smaržu, lai mūsu sagatavotā ceļa galā tu atrodi prieku, ko Mēs esam apsolijuši Savai līgavai – brīnumjauko Mūžības atdusu;”

Mana Vassula, agoniju, kas ir Manā Sirdī, un par ko Es tev esmu sacījis iepriekš³, izraisa šī paaudze, kas atkal ar varu velk Mani uz Ģetzemanes dārzu; ko vēl Es būtu varējis darīt, ko jau neesmu izdarījis? būdams Dievs, Es iztukšoju pats Sevi un pieņēmu verga stāvokli; Es kalpoju, bet līdz pat šai dienai viņi⁴ nav apmierināti;

Mans Nams stāv drupās, un Es, vēlmē izglābt Savu tautu no bojāejas, ar ķēnišķīgā Zižļa palīdzību paceļu praviešus, kuri, pieņemot verga stāvokli, labprātīgi kalpo Manam Namam un stiprina To, ko esmu izpircis Pats ar Savām Asinīm;

kādi no Maniem ganiem vaicās: „bet ko mums darīt, lai mūsu dzīve kļūtu Tev pieņemama?” Es jūs esmu aicinājis uz lūgšanu un sirsniņu nožēlu, lai jūs salīdzinātos ar Mani, jūsu Dievu; atstājiet savu iepriekšējo dzīves veidu un sekojiet Man, lai jūsu

¹ Pēkšņi ierunājās Tēvs.

² Runāja Svētais Gars.

³ 1998. gada 11. novembrī.

⁴ Šī paaudze.

dzīve kļūst Man patīkama un jūsos vairotos Zināšanas par Mūsu trīsvienīgo Svētumu; tad ļaujiet Mums jūs ievest Laulāto kontemplācijā Dievišķā intimitātē Mūsu apskāvienos;

vai jūs vēlaties ieiet Mūsu Trīsvienīgās Dievišķības priekā? tad aiciniet Svēto Garu, Dzīvības Devēju, harismu Devēju, jūsu siržu apgaismību, kurš var piepildīt visas lietas, un kuru nekas neierobežo; Viņš var jūsu dvēselē izliet Savu Spēku, pavēlot visām jūsos esošajām lietām tikt atjaunotām; caur Savu labvēlības pilno Mīlestību un Žēlastību Viņš jums parādīs Savu Godības pilno Spēku; Viņš spēj jūs pārveidot, dodot jums spēku un nepieciešamo žēlastību nekad vairs nedumpoties;

daudzi no jums,¹ kas sēžat savos goda krēslos, vēl arvien vaicājat: „kādēļ Dievam vēl jāiejaucas, ja gadu gaitā mūsu Baznīca ir tikusi bagātināta ar Svēto Garu un ar tik daudziem svētajiem?”

Es atbildu: „lai izbeigtu jūsu dumpīgumu un atkrišanu”; Mūsu žēlsirdības pilnajā labvēlībā Mēs apžēlojamies par jums; Pats Pavasaris izlies smaržu pār šo zemi, ar Manu aromātu atdzīvinādam šo atkritušo paaudzi ...

Mana Vassula, kas attiecas uz vienotu Lieldienu datumu – Es vēl arvien stāvu pie viņu durvīm kā ubags, gaidot uz žēlastības dāvanu, Es joprojām gaidu, kad viņi apvienos šos datumus ... viņi turpina runāt par vienotību un brālību, bet tikai sirds atgriešanās noliks viņus pazemībā uz vienotības ceļa;

Es tev saku: Savam apustulim Pāvilam Es parādīju vienotības nozīmi un svarīgumu, dodot atklāsmi viņa sirdī; Es viņam rādīju, kā caur miera saitēm saglabāt savstarpēju vienotību Garā; Es viņam ļāvu saprast, kāda ir Manu dāvanu kārtība; Es viņam atklāju, ka pār ikvienu no jums esmu izlējis Savu labvēlību, piešķirdams tās visdažādākajos veidos; Es viņam atklāju, ka, uzkāpdams augstumos, Es saņēmu gūstekņus un cilvēcei devu dāvanas; dažiem no viņiem mana dāvana bija kļūt par apustuļiem, citiem par praviešiem, bet vēl citiem par evaņģēlistiem; daži ir mācītāji un skolotāji, lai visiem kopā būtu viena sirds un viena balss Baznīcas, Manas Miesas, uzcelšanai;

ar Savu Vārdu Es esmu pacēlis praviešus, un ne jau tie, kuri sevi dēvē par teologiem, ir pravieši, bet tie, kurus Es paceļu pie Savas Sirds un iegremdēju Tajā ļoti dziļi – lai Manā Sirdī viņi saņemtu pilnīgas zināšanas par Mūsu Dievišķo Gribu un spēju to pasludināt Mūsu ļaudīm; ar Savu tiešo iejaukšanos Es pats personīgi tiem apliecinu Savu cieņu, tos sagatavodams un visā pilnībā atdodams jums, lai jūs brīdinātu; caur Savu Vārdu Es tiem atklāju Savu Gribu;

Mani pravieši ir tie, kuri žēlastībā tiek pabaroti tieši no Manas Mutes – no tās viņu mutēs tiek ielikts Mans Vārds; viņiem nākot pie jums, no viņiem vēl pil Debesu rasa, un viņu vārdi krīt pār jums kā spirdzinošs lietus;

Manu praviešu vārdi, kuri nāk reizē ar Manu tiešu iejaukšanos, ir kā zobens, kas atkritēju ved uz atgriešanos un liek viņam slavēt un godāt Mani; praviešu vārdi deg kā liesmojoša lāpa jūsu dvēseles tumsībā, bet dažu kauli uzplaukst vēlreiz, kad viņu miesas jau atrodas kapā;²

ja kāds vaicā: „Kādēļ mūsu Kungs tik ļoti uzsver Savu praviešu nozīmi?” tad atbildi viņiem tā: „mūsu Kungs saka: necentieties apiet Manus vārdus, lai attaisnotu savu racionālismu; atsakieties no sava grēka un esiet laimīgi; lai jūsu dvēseles priecājas

¹ „Daudzi” nenozīmē „visi”.

² Es to sapratu tā, ka pie mums vienmēr tiks sūtīti pravieši. Tas, ka pravietis Elija nedomā, bet tika paņemts projām, simbolizē, ka pravietojumi nekad nebeigsies.

sava Kunga Žēlsirdībā;¹ nevajājiet Manus praviešus, jo tie ir Mani eņģeļi, kuri ar Manu Vārdu jūs visus mierina; viņu uzdevums ir jūs brīdināt un vest jūs visus uz grēku nožēlu, jo tagad ir nožēlas laiks; atsakieties no Sava grēka un atrodiat Manī labvēlību;”

ak, Vassula, Es no Ēģiptes atnesu sēklu, lai iestādītu to zemē, kur Mani ienaidnieki neļāva tai piegādāt barību; ar maigumu un rūpēm Es attīrīju tai vietu, Es to svaidīju un tur iestādīju; noraizējies par Savas tautas izglābšanu no bojāejas, Es darīju auglīgu tās augsni, tā dzina saknes un izauga par koku, bet tās zari izstiepās līdz jūrai; tās augļi ir sulīgi un bagātīgi; lai arī bieži vien tai pāri gāja negaiss, viesuļi un uguns vētras, tas nelocījās;

trīs gadus un vēl dažas dienas Mans ienaidnieks trīcēja un drebēja; dusmās kaisdams un draudu pilns, viņš lika celties armijai, lai sijātu šī koka augļus iznīcības sietā un uzliktu tam iemauktus; tomēr Es savācu visus tā augļus un paslēpu tos Savā Sirdī; bieži vien cilvēki uzbruka Manam kokam, tomēr nekad to neuzveica, jo pār šo koku bija Mana Trīsvienīgā Svētība; ak ... cik bieži arāji ir vagojuši tās muguru, dzīdami tajā vagas, lai to salauztu, tomēr Mana labā Roka satrieca viņu jūgu, atstādama tos visus sajukumā;

cik svētīgas būs tautas, kas atradīs patvērumu zem šī koka zariem un ēdīs tās augļus, kurus Es esmu apzīmojis ar Savu Svēto Garu! – bez maksas tev ir ticis dots Dzīvības Vārds, lai savukārt tu, Mana Vassula, līdz pat nāvei to par brīvu dotu tālāk; bēdas tiem, kuri izstiep savā rokā uguni, lai iznīcinātu Manis dēstīto;

Es turpināšu tevi pārklāt ar Savu saldmi, žēlastībā tevi piepildot kā salda substance, lai to varētu baudīt visa pasaule; lai tavi apsūdzētāji izzūd kā gaistošas ēnas;

Es, cilvēci Mīlošais, jūsu Kungs un jūsu Dievs, lūdzu jums atļauju dāvēt Savas Mutes skūpstus,² jūs iesmaržojot, lai jūs arī turpmāk paliktu Manu Acu iepriecinājums; esiet labi;

IXΘΥΣ

---

¹ Vajāt un nosodīt Kunga iejaukšanos ir nāves grēks, jo tiek nosodīta Viņa Žēlsirdība. Lūk, ko Tēvs saka svētajai Katrīnai no Sjēnas: „Cilvēkus vienmēr ir ieļāunojuši Mani Darbi – tie visi ir taisnīgi un darīti mīlestībā un žēlsirdībā. Ar skaudības un lepnības indi Mana Dēla Darbi tika netaisni nosodīti un noķengāti. Melodami Viņa ienaidnieki sacīja: „Šis cilvēks veic brīnumus ar Belcebula palīdzību”. Tādējādi grēcinieku, kurš paliek savā patmīlā, nešķīstībā, lepnībā un mantrausībā, un, kas balstās uz skaudību un aplamu pārgalvību, un kurā nav pacietības, ieļāunošu gan Es, gan Mani kalpi.”

² Gudr 1, 2.